PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7385 | Miercuri 28 iunie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

COMUNICAT

În zilele de 26 și 27 iunie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

1. Plenara a dezbătut și aprobat Directivele cu privire la elaborarea planului cincinal 1971—1975 și a direcțiilor principale ale dezvoltării economiei naționale în perioada 1976—1980.

Plenara a hotărît ca lucrările cu privire la planul pe 1971—1975, precum și la stabilirea direcțiilor principale ale dezvoltării economiei naționale în perioada 1976-1980 să înceapă în acest an și să se încheie, în linii generale, pînă la sfîrșitul anului 1968. Pentru îndrumarea și coordonarea întregii activități de elaborare și fundamentare a acestor lucrări s-a hotărît înființarea unei comisii centrale de partid și de stat.

2. Plenara a dezbătut și aprobat Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea salariilor mici, stabilind ca, începînd cu data de 1 august 1967, salariul tarifar minim să se ridice de la 570 lei la 700 lei.

3. Plenara a aprobat măsurile pentru raționalizarea și gospodărirea economicoasă a parcului de autoturisme de la ministere, instituții centrale și locale, întreprinderi, organe de partid, sindicale, cooperatiste și obștești.

4. Plenara C.C. al P.C.R. a analizat și apreciat pozitiv activitatea desfășurată de Ministerul Afacerilor Interne și de organele sale pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la asigurarea securității statului și a ordinei publice, apărarea proprietății socialiste, a drepturilor și intereselor legale ale cetățenilor. Ținînd seama de condițiile perioadei desăvîrșirii construcției socialiste în care se află țara noastră, de dezvoltarea continuă a democrației noastre, de necesitatea atragerii mai largi a oamenilor muncii la asigurarea respectării normelor de conviețuire socialistă, plenara a stabilit măsuri pentru perfecționarea continuă a activității Ministerului Afacerilor Interne și îmbunătățirea structurii sale organizatorice.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii Miu Dobrescu, Aurel Vijoli, Gheorghe Călin, Gheorghe Vasilichi, Ion Stănescu, Ion Ioniță, Gheorghe Pană, Constantin Dăscălescu, Tudor Ionescu, Chivu Stoica, Grigore Răduică, Cornel Onescu, Adrian Dimitriu, Constantin Pîrvulescu, Augustin Alexa, Ion Coman, Virgil Trofin, Valter Roman, Ștefan Voicu, Alexandru Drăghici.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România cu privire la majorarea salariilor mici

În activitatea ce se desfășoară pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, oamenii muncii obțin rezultate de seamă în creșterea avuției naționale, a puterii economice a țării, în dezvoltarea științei și culturii.

Prevederile planului cincinal se înfăptuiesc cu succes. În anul 1966, primul an al cincinalului, producția industrială a crescut cu 11,7 la sută față de 1965, iar în primele cinci luni ale anului în curs cu 13,7 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut, depășindu-se astfel nivelurile prevăzute. Producția industrială se dezvoltă corespunzător nevoilor economiei naționale, se adaptează permanent la cerințele tehnicii moderne, asigurînd valorificarea la un nivel tot mai ridicat a resurselor țării. În agricultură, ramură de bază a economiei naționale, în anul 1966 s-a realizat o producție de cereale cu 10,3 la sută mai mare decît în anul 1965, constituind cea mai mare producție obținută în țara noastră.

Realizările din industrie și agricultură au făcut posibilă o dezvoltare susținută și a celorlalte sectoare ale economiei naționale — construcții, transporturi și telecomunicații, comerțul interior și exterior.

O atenție deosebită se acordă realizării programului de investiții ale cincinalului. Au intrat în funcțiune noi obiective și capacități de producție în toate ramurile economiei, au fost lărgite și modernizate întreprinderile existente. Înzestrarea economiei cu mașini, utilaje și instalații complexe, promovarea sistematică a progresului tehnic, ridicarea nivelului de pregătire profesională a cadrelor au asigurat îmbunătățirea continuă a eficienței activității economice. Aceasta se reflectă în sporirea productivității muncii în 1966 cu 8,1 la sută față de 1965, iar în primele cinci luni ale anului în curs cu 10,1 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Aproape trei pătrimi din sporul producției industriale s-a realizat pe seama creșterii productivității muncii. Sporirea producției și a eficienței activității economice se oglindește în creșterea venitului național, care în anul 1966 a fost cu 9,8 la sută mai mare decît în 1965.

Pe măsura creșterii potențialului economic al țării, se îmbunătățesc continuu condițiile de viață ale oamenilor muncii — scopul fundamental al politicii partidului nostru. Măsurile luate pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului cu privire la ridicarea sistematică a nivelului de trai au dus în anul 1966 la creșterea veniturilor bănești ale populației cu 10 la sută față de 1965, iar a veniturilor provenite din salarii cu 11,3 la sută. La începutul acestui an au fost majorate salariile lucrătorilor căilor ferate care contribuie la siguranța circulației, salariile docherilor, ale cadrelor economice din întreprinderi și instituții.

A început aplicarea noii legi a pensiilor, au fost majorate toate categoriile de pensii. Nu de mult s-a efectuat o reducere a prețurilor cu amănuntul la circa 600 sortimente de bunuri de consum. Aplicarea tuturor acestor măsuri luate de partid și de stat aduce oamenilor muncii venituri suplimentare de aproximativ 2,3 miliarde lei anual.

Începînd de la 1 ianuarie 1967, peste 1,1 milioane de membri ai cooperativelor agricole de producție beneficiază de pensii lunare în bani. Pe această cale, veniturile bănești ale țărănimii cooperatiste vor crește în cursul anului 1967 cu circa 600 milioane lei.

Creșterea în continuare a venitului fiecărui om al muncii depinde de progresul economic al întregii țări, de creșterea productivității muncii sociale. Mobilizate în acțiunea de îmbunătățire a organizării științifice a producției și a muncii, colectivele întreprinderilor industriale scot la iveală și pun în valoare noi și importante rezerve de creștere a producției și productivității muncii, de folosire mai rațională a capacităților de producție, de reducere a prețului de cost și sporire a acumulărilor statului.

Acțiunile recente întreprinse de partid și guvern pentru ridicarea pe o treaptă superioară a eficienței în toate domeniile de activitate au arătat că în economie există încă mari resurse care, valorificate, pot asigura, în continuare, un ritm și mai înalt de dezvoltare a economiei, de creștere a nivelului de trai.

Realizările obținute în primul an și jumătate al planului cincinal creează condiții pentru o nouă majorare a salariilor oamenilor muncii. Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri consideră că este posibil ca, încă din acest an — cu un an mai devreme decît se prevede în planul cincinal — să se ia noi măsuri în direcția creșterii veniturilor oamenilor muncii, prin majorarea salariilor mici.

În acest scop, Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România,

HOTĂRĂSC:

1. Cu începere de la 1 august 1967, salariul tarifar minim se majorează de la 570 la 700 lei lunar.

2. De la aceeași dată, salariile tarifare actuale de pînă la 750 lei lunar se majorează în medie cu 10,4 la sută.

Majorarea salariilor tarifare se va face diferențiat pe grupe de salarii, după cum urmează:

— în medie cu 19,7 la sută pentru salariile tarifare actuale de pînă la 600 lei lunar;

— în medie cu 11,5 la sută pentru salariile tarifare actuale de la 600 lei la 700 lei lunar;

— în medie cu 7 la sută pentru salariile tarifare actuale de la 700 la 750 lei lunar.

★

Ridicarea nivelului salariului tarifar minim sporește puterea de cumpărare a salariaților încadrați în treptele inferioare de salarii, constituie o măsură importantă în cadrul acțiunilor inițiate de partid și guvern pentru ridicarea bunăstării celor ce muncesc. De această majorare de salarii vor beneficia într-o proporție mai însemnată muncitorii din industria ușoară (textilă, confecții); exploatarea forestieră, prelucrarea lemnului, agricultură și silvicultură; construcții-montaj; industria locală și gospodăria comunală; industria alimentară (morărit, panificație, conserve), comerț și alimentație publică, transporturi, poștă și telecomunicații, învățămînt, cultură și ocrotirea sănătății, precum și unele funcții administrative inferioare din toate ramurile.

Pe această cale, la nivelul unui an întreg, salariații vor realiza un spor de venituri de 1,2 miliarde lei. Ținînd seama și de celelalte măsuri luate în acest an cu privire la majorarea salariilor și pensiilor și reducerea prețurilor cu amănuntul, veniturile suplimentare pe care le vor obține oamenii muncii se ridică în total la circa 3,5 miliarde lei anual.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri își exprimă convingerea că măsurile de majorare a salariilor vor mobiliza și mai puternic oamenii muncii la îndeplinirea și depășirea prevederilor planului cincinal, la înfăptuirea cu succes a politicii partidului de dezvoltare în ritm susținut a economiei noastre naționale și de ridicare sistematică a nivelului de trai al întregului popor.

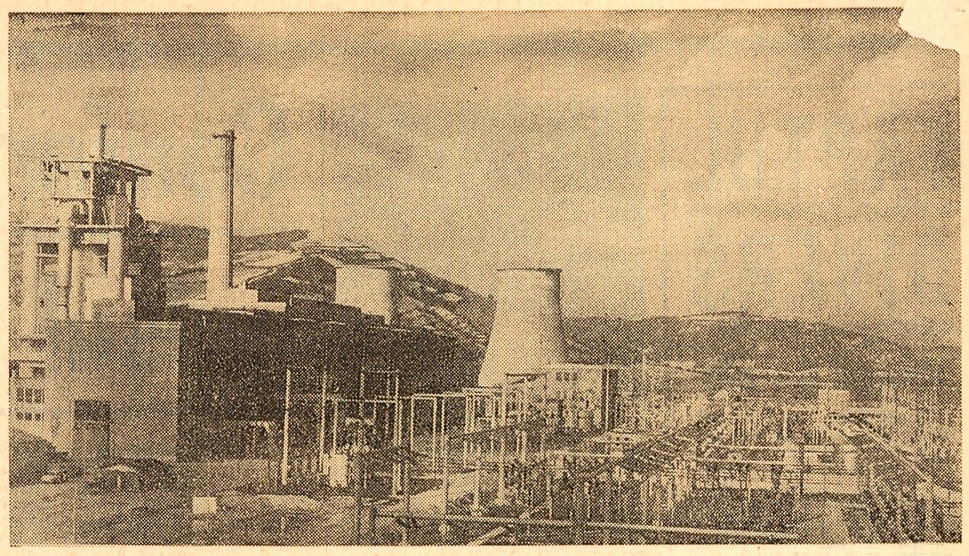

Termocentrala electrică de la Fîntînele — una dintre importantele unități energetice ale țării
Foto: Agerpres

Chimia ieșeană la timpul viitor

Cînd în țară erau în construcție două-trei uzine, cînd visam la baraje și magistrale și slabele posibilități ne umbreau deatîtea ori entuziasmul, cifrele referitoare la ceea ce întreprindeam ne păreau neobișnuite — aveau — fără să exagerez — puteri emoționale; era ceva din sublimul primelor piscuri escaladate și piscurile le puteam număra pe degete. Astăzi, obișnuiți cu peisajul înălțimilor lăsăm cifrele pe seama specialiștilor. Reținem doar ideea de construcție, de permanentă prefacere, care este geamănă cu ideea sculptorului turnată în bronz, sau cu a poetului, în cuvînt.

Și totuși, în cele ce urmează, n-am să alung cifrele: producție anuală = 10 000 tone „bumbac" și „lînă", dare în funcțiune = trimestrul 3 al anului 1969, investiții = 996 milioane. Asta va fi noua uzină de fibre poliesterice de la Iași. Cifrelor li s-au adus corecturi de către oamenii șantierului (de exemplu: minus aproape 100 milioane lei la construcții-montaj) și, probabil, rezerve se vor mai găsi.

Așadar, o nouă uzină la Iași. Deocamdată un vast șantier cutremurat de opintelile excavatoarelor și dispozitivelor de bătut pilonii armăturii, jaloane, păienjeniș de drumuri și canale, și un mic grup de barăci cu „birourile" constructorului și beneficiarului. Fără harta uzinei și fără imaginație nu poți bănui cum va arăta, deși siluetele celorlalte fabrici — de mase plastice, de ulei vegetal, uzina metalurgică, cea de tricotaje — toate construite în ultimii ani, te îndeamnă să faci fel de fel de asemănări. Noua uzină, prima de acest gen în țara noastră, se va deosebi și prin construcție de celelalte surori din această zonă. Plusul de estetic, despre care constructorii vorbesc tot mai des, va da ceva deosebit acestui gigant chimic.

...Aici va fi hala principală de fabricație cu agregatele „inimă", iar aici... Explicațiile tînărului director, ing. Ion Stoian, conturează mai bine imaginile.

C. ȘTEFANACHE

(Continuare în pag. a V-a)

Primejdia subestimării fenomenului de impurificare a apei (II)

Arătam într-un articol, publicat zilele trecute în ce constă primejdia degradării calității apelor noastre și care este starea lor actuală din acest punct de vedere. Arătam, totodată, că este necesar ca înfăptuirea programului preconizat să fie accelerată, să fie privită cu toată seriozitatea și răspunderea de către organele și organizațiile vizate. În cele ce urmează, ne propunem să înfățișăm posibilitățile existente în acest domeniu și modul cum sînt ele utilizate.

În urma eforturilor întreprinse de forurile răspunzătoare și în primul rînd de către Comitetul de Stat al Apelor, s-a trecut la extinderea unor stații de epurare, la construirea de stații acolo unde nu existau, s-a asigurat cuprinderea în documentația privind noile obiective și a investițiilor necesare epurării apelor. O hotărîre a Consiliului de Miniștri din mai 1963 prevede un program de măsuri concrete, trasînd sarcini precise ministerelor, organelor centrale ale administrației de stat, sfaturilor populare. Rezultatele încep să se cunoască: față de circa 400 stații existente în 1960, în prezent funcționează 1 100 stații de epurare. Totuși, dezideratele cuprinse în hotărîre nu au fost în întregime realizate. Din totalul de 184 de lucrări de extindere a unor stații de epurare cu capacitate insuficientă, prevăzute a se executa pînă la 31 decembrie 1965, au fost terminate și puse în funcțiune, pînă la acea dată, numai 37, astăzi numărul lor ridicîndu-se abia la 74. O parte dintre acestea nu mai sînt necesare, fie datorită modificării unor procese tehnologice, fie prin dezafectarea unor unități cu instalații vechi, cu productivitate scăzută, a căror menținere s-a dovedit a fi nejustificată. Cu toate acestea, numărul obiectivelor nerealizate este considerabil, iar din totalul de 32 stații noi, programate a se executa pînă în 1970, se vor construi numai 13. Din materialele consultate la Comitetul de Stat al Apelor rezultă că asemenea situații se găsesc la majoritatea ministerelor: pînă la ora actuală au fost puse în funcțiune, în întreaga țară, numai 14 la sută din numărul stațiilor de epurare care urmau să fie construite între 1963 și 1970, deși s-a scurs mai mult de jumătate din perioada respectivă.

Trebuie să arătăm că efortul solicitat pentru realizarea obiectivelor prevăzute în vederea asigurării epurării apelor este considerabil: investițiile de un miliard de lei, asigurate în acest scop prin planul cincinal, o dovedesc.

Dificultăți mari sînt legate, de stadiul incipient al cercetării, proiectării și producției instalațiilor necesare. Nu există institute sau unități specializate pentru realizarea de utilaje necesare epurării apelor. Problemele ce se ridică sînt extrem de complexe, se cere o fineță analitică și o precizie deosebită, o cunoaștere profundă a proceselor ce se petrec în ramuri industriale foarte diferite. Ing. VASILE DUMITRESCU din Direcția tehnică a Ministerului Industriei Chimice ne-a relatat un caz interesant: pe un curs de apă, în aval de o unitate a ministerului, se descoperiseră, în probele luate, cianuri. Dar unitatea respectivă nu lucra cu asemenea substanțe și nimeni nu-și putea explica otrăvitoarea apariție. Abia după lungi cercetări s-a dovedit că cianurile proveneau din simburii pe care îi evacua în riu o fabrică de marmeladă din apropiere.

Amploarea investițiilor destinate protecției calității apelor, dificultățile tehnice ar fi justificat, credem, crearea cadrului organizatoric necesar desfășurării activității de cercetare și proiectare pe acest profil. Pentru aceasta pledează numeroși specialiști cu care am stat de vorbă în cadrul direcțiilor tehnice ale unor ministere. În prezent sîntem nevoiți ca, în numeroase cazuri, să recurgem la procurarea de instalații din import, ceea ce scumpește și complică și mai mult rezolvarea lucrurilor.

Stăvilirea, atenuarea degradării apelor nu poate fi concepută fără o continuă perfecționare a însăși tehnologiei unităților industriale. Un exemplu semnificativ în acest sens ni-l oferă procedeul nou de reinjectare în strat a apelor reziduale sărate, procedeu ce se aplică la tot mai multe schele de extracție. După cum ne-a demonstrat ing. VASILE FILIP, directorul adjunct al Direcției tehnice din Ministerul Petrolului, pe această cale se înlătură complet evacuarea de ape în riuri de către schelele petroliere, unități ce se numărau printre cele mai activ impurificatoare ale apelor noastre. În cadrul aceluiași minister însă, la rafinării, se mențin utilaje și procese tehnologice învechite, care determină un consum de apă de 7—10 ori mai mare decît la instalațiile similare din Franța sau Republica Federală a Germaniei. În condițiile

Arh. Gh. SĂSĂRMAN

(Continuare în pag. a II-a)

SALVAREA

Un film tehnicolor...

Corespondentul ziarului nostru pentru regiunea Maramureș ne relatează o întîmplare ale cărei semnificații depășesc cu mult cadrul în care ea s-a petrecut. Ne luăm libertatea de a vă prezenta faptele ca și cum ar fi vorba de două filme documentare. Încercați să vi le imaginați alevea, proiectate pe ecranul închipuirii. Iată prima „peliculă" de la Ioan Vlanga:

...Furtună de zăpadă. Viscolul scormonește și cele mai ascunse cotloane, ridicînd încă o dată și încă o dată troienele. Cînd și cînd, iureșul se îmblînzește pentru cîteva clipe și putem vedea că ne aflăm într-un oraș pe chipul căruia construcțiile moderne și-au pus amprenta lor înnoitoare. Vocea crainicului ne anunță: „Baia Mare, 24 februarie 1967". Dansul bezmetic al fulgilor de nea se stîrnește din nou.

Sala de așteptare a unui spital. Surori, medici, trec grăbiți intrînd pe o ușă sau alta. Pe o banchetă, doi oameni. O bătrînică, după port de pe undeva din satele înconjurătoare, și un tînăr de vreo 18 ani. Mîna lui dreaptă este bandajată.

Vocea crainicului: „Băiatul, operat de curînd, și mama lui așteaptă o mașină. Îi va transporta pînă acasă, în satul Hărnicești, la 44 km de Baia Mare..."

Stația de salvare. Mai mulți oameni stau de vorbă.

— Pînă la Hărnicești? Pe vremea asta?

— Nimeni nu poate trece peste Gutin.

— Să așteptăm să se termine viscolul.

— Dar poate să mai țină trei zile!

— Oricum ar fi, de plecat nu se poate pleca.

— Nu se poate pleca...

O mișcare mai vie. În fața noastră apare, filmat de jos în sus, un bărbat. Toate privirile se îndreaptă spre el.

— Merg eu, spune el cu o voce hotărîtă.

— Cum, mergi dumneata? Ai zi liberă!

— Nu este vorba de asta. Am zis că merg, merg.

Oamenii sînt impresionați.

— Gîndește-te la viscol, tovarășe Mihai. Uite ce e afară.

— Măi Gheorghe, drumul peste Gutin e greu și pe vreme bună.

— Serpentine...

— Cînd e vorba de un om bolnav — spune șoferul Mihai Gheorghe, nimic nu e prea greu.

Nu vorbește mai mult, dar pe chipul său citim cea mai adîncă înțelegere pentru suferința umană. Gesturile lui hotărîte grăiesc pentru el. Privirile celor de față se umplu de admirație.

— Bine, băiete, cum vrei tu, mai zice dispecerul. Știi însă cum e forma: dă-mi o declarație că pleci pe răspunderea ta.

— Dau și zece, spune șoferul.

Sala de așteptare a spitalului. Bătrîna și fiul ei privesc prin geam furtuna de zăpadă. Sînt triști.

— A telefonat stația de salvare! A vorbit o soră. În cîteva minute sînt aici. Zîmbește, le strînge mîinile și pleacă.

Lîngă ambulanță, oamenii string mîna lui Mihai Gheorghe.

— Drum bun!

— Noroc, mă!

— Să te întorci cu bine! Următoarele minute desfășoară în fața noastră secvențe impresionante. Mașina răzbate cu greu. Tînărul este în cabină, lîngă șofer, mama în spate, în ambulanță.

În cîteva rînduri șoferul este nevoit să oprească. Ia lopata și degajează drumul. În două rînduri trebuie să schimbe lanțurile. Însăși bătrîna coboară și împinge la mașină.

Altădată, mașina pare înzăpezită definitiv. N-a fost așa; sar niște tractoriști și îi ajută să iasă cu bine din încercare. Trecînd prin greutățile viscolului, cei trei ajung pe virful Gutin. Pînă în sat au mai rămas vreo 10 kilometri. Aici se termină filmul tehnicolor și începe

...unul în alb-negru

În vîrful Gutinului, în dreptul unui bufet, Mihai Gheorghe, șofer de pe o stație de autosalvare, coboară declarînd că se înapoiază.

— Ori o sută de lei, ori te dau jos, îi spune tînărului și intră în bufet. Băiatul, înfășurat într-o pătură, cade în zăpadă. Bătrîna strigă și sare după el.

În bufet, Mihai Gheorghe bea ceva. Cei doi intră.

— Vă las aici!

George-Radu CHIROVICI

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Exces de zel

Firește, fiecare leu din banii statului trebuie încasat, drămuit cu grijă. Dar să analizăm următorul caz: I.C.R. Găești a introdus la Banca Națională — Filiala Găești dispoziția nr. 283 din 16 iunie 1967 asupra cooperativei „Unirea" din Măcin, pentru încasarea taxei de timbru în valoare de... 1 leu. Mai departe, B. N. Filiala Găești trimite dispoziția de încasare la B.N. Filiala Măcin. De aici, normal, urmează răspunsul. S-au cheltuit deci speze poștale, rechizite, munca și timpul salariaților. Și iată așa, cu intenția bună de a agonisi un leu, s-au mai cheltuit ...Cîți ? („Da, dar cu acoperire").

Un copil cu grijă

Dialog cu Elena, de 16 ani, cea mai mare dintre copiii soților Veta și Gheorghe Ghidu din Bogdănești — Bîrlad: Unde-i tata ? „După cîte știu, la cantonul 159, halta Timișul de Jos, Brașov". Vă trimite bani ? „Da. 150—200 lei lunar. Și asta pentru patru copii". Dar mama ? „A plecat acum șase luni. Un om a văzut-o prin Bîrlad, lucrează pe undeva. Aș fi bucuroasă să vină și s-o ia pe cea mai mică, pe Liliana. Are doar trei ani, din cauza asta nu pot merge la cooperativa agricolă să muncesc pentru întreținerea noastră. Oricum, nu pot să-i părăsesc, am răspundere".

Și-i doar un copil. Părinții, mici la suflet, i-au părăsit. Sfatul popular și conducerea C.A.P. au luat unele măsuri de ajutorare. Părinții socotesc că patru copii se pot „descurca" cu 200 lei pe lună.

După 20 de ani

Vă mai amintiți de brigadierii voluntari care au lucrat pe Șantierul Național Bumbești-Livezeni ? Au trecut 20 de ani de atunci. Un jubileu. Unde se află în prezent membrii brigăzii a 6-a Ilfov ? Tovarășul Ion Perșoiu, Oltenița, str. Argeșului 80, (fost brigadier) le propune o întîlnire. Cei dornici pot să-i scrie la adresa de mai sus pentru stabilirea amănuntelor. Locul de întîlnire: Pietrele Albe, fostul lor loc de muncă. Cu siguranță că aici, după 20 de ani, se va auzi din nou „Hei-rup, hei-rup !".

Procedură de urgență

Huliganul ieșise la drumul mare. Numele — Dumitru Ungureanu (zis Mîrță) din suburbia Bosteni a orașului Pașcani. Seara tîrziu, a acostat o tînără cooperatoare care se întorcea din oraș la Bosteni. Tentativa de viol a eșuat: la strigătele fetei, cetățenii au intervenit energic. Huliganul (individ cu antecedente penale) a fost prins și predat miliției. După numai cîteva zile tribunalul l-a condamnat, conform procedurii de urgență, la un an închisoare.

Prea tare argumentul !

În urmă cu doi ani, organele de miliție au cerut C.F.R.-ului ca în punctul de trecere peste calea ferată de la km 14,950 din Nucet (Tîrgoviște) care constituie un permanent pericol pentru circulație, să se defrișeze pomii din jur (întrucît împiedică vizibilitatea) și să se instaleze o barieră păzită. Nici un răspuns, nici o măsură. În schimb, mai multe accidente. Ultimul: autoturismul nr. 1-Pl-456 a fost surprins de trenul personal 1 027, Titu-Pietroșița. Trei oameni și-au pierdut viața, iar alți trei au fost grav răniți. Poate că după cele întîmplate, tovarășii de la C.F.R. se vor convinge de justețea cererii amintite. Dar cu ce preț ?

„V-ați ascunselea"

A dispărut fără urmă. Zoltan Duka (șef contabil) lucra la cooperativa „Arta Mobilei" din Tg. Mureș și avea domiciliul în piața Trandafirilor 53. A lăsat la „Arta Mobilei" o datorie de 3 181 lei reprezentînd rate pentru mărfuri cumpărate prin girul unității — precum și o imputație de 1 457 lei. O face pe uitucul. Cooperativa însă nu-l uită. Și vă roagă și pe dv. să-i dați toată atenția. Semnalați unde se află. (Alte amănunte e din aceeași tagmă cu Matei Dragomir — buletin nr. 174 409 eliberat în 1957 de miliția Oradea, pe care-l urmărește filiala din Slobozia a Băncii Naționale, tot pentru datorii. Frați siamezi de năravuri).

Rubrică redactată de:

Ștefan ZIDARIȚA
Ștefan DINICĂ

cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

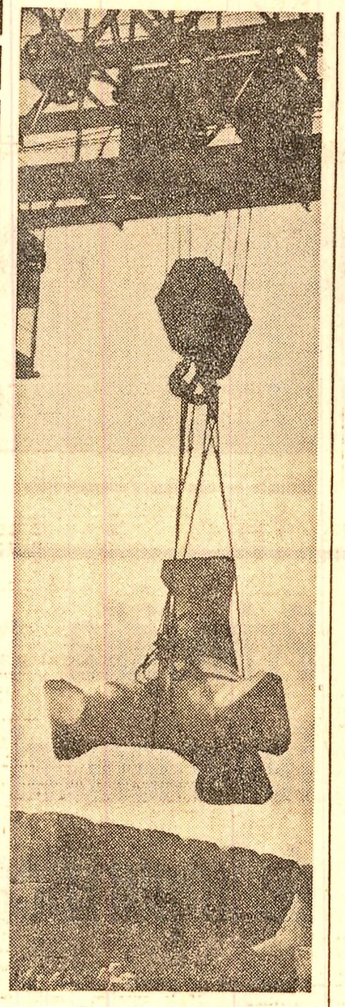

Pe șantierul noului dig din portul Constanța
Foto: M. Cloc

Conferențiarii prind pulsul vieții ?

Ritmul viu al transformărilor inițiate de partid în toate domeniile de activitate dinamizează și gîndirea social-politică, îmbogățește continuu conținutul de idei al propagandei de partid. Există o formă a acestei activități care, prin însăși natura ei, are cele mai largi posibilități de a surprinde noul din viață, problemele cele mai actuale, de a răspunde prompt, operativ nevoii de informare și cunoaștere a maselor largi — propaganda prin conferințe. Sînt valorificate din plin aceste posibilități ?

La această întrebare am căutat răspuns printr-o anchetă întreprinsă în regiunea Hunedoara.

— Numeroși oameni ai muncii din combinatul siderurgic, întreprinderile de construcții, transporturi, comerciale etc., au audiat anul acesta cicluri de conferințe — ne-a spus tovarășul **Ion Sîrbu,** șeful secției de propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Hunedoara. Acestea s-au desfășurat pe baza unei tematici elaborate la începutul anului de studiu. Dar, de-a lungul anului, au intervenit evenimente, probleme noi. Trebuia oare, în acest caz, să rămînem prizonieri ai tematicilor întocmite dinainte ? Evident că nu ! Totuși, așa au procedat unele organizații de partid. După plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, de pildă, care a ridicat probleme de o mare importanță pentru activitatea în industrie, organizații de partid ca cele de la „Victoria"-Călan, Uzina de preparare Teliuc, exploatarea minieră Ghelar așteptau indicații de la organele superioare pentru a include conferințe pe aceste probleme, deși ele ar fi trebuit să acționeze în acest sens singure, din proprie inițiativă. Aș putea să citez, desigur, și organizații de partid care se orientează bine și rapid. Comitetul de partid de la Combinatul siderurgic, de pildă, a organizat cu promptitudine, după plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, numeroase expuneri și consultații, susținute de directorul general și alte cadre de conducere, în care ideile plenarei cu privire la reducerea cheltuielilor materiale de producție, utilizarea cu maximum de randament a mijloacelor de producție și a forței de muncă au fost explicate, cu bogate referiri la situația din combinat.

Iată și un alt exemplu. După apariția în ziarul „Scînteia" a articolului tovarășului Nicolae Ceaușescu — „Rolul conducător al partidului în etapa desăvîrșirii construcției socialismului", într-un șir de întreprinderi, instituții, au fost organizate conferințe care au reluat unele din ideile esențiale ale articolului, tratîndu-le prin prisma realităților din unitatea respectivă, a activității comuniștilor. **Efortul de a reflecta operativ actualitatea în conferințe, ca și în întreaga activitate politico-ideologică mi se pare cu atît mai necesar, cu cît viața noastră socială cunoaște un puternic dinamism, apar mereu noi măsuri, menite să ducă la perfecționarea activității în diferitele domenii. Propaganda care nu ține seama de toate acestea rămîne în urma vieții și își pierde, aș spune, sensul ei major — acela de promotor al noului.**

Cu o mare acuitate se pune în etapa actuală problema dezvoltării conștiinței socialiste, a cultivării trăsăturilor etice și spirituale înaintate, proprii omului nou. Investigînd măsura în care propaganda de partid prin conferințe răspunde acestei cerințe, atenția ne-a fost atrasă de un fapt. Anul trecut, la Combinatul carbonifer Valea Jiului, s-a înregistrat un mare număr de absențe — 8 700 omzile — ceea ce a contribuit ca aproape 10 500 tone de cărbuni să rămînă neextrase. În primele luni ale acestui an situația nu se remediase.

— Față de cei care comit abateri de la disciplina muncii se iau măsuri pe linie administrativă — ne-au spus minerii **Petre Ciontoiu și Vincențiu Joja.** Nu se simte însă la noi o muncă educativă vie, care să-l ajute pe fiecare miner să înțeleagă obligațiile pe care le are față de colectiv, față de societate, pagubele pe care le aduc economiei naționale abaterile de la disciplină. Între atîtea conferințe care s-au ținut la noi nu ne amintim de vreuna care să se fi ocupat, în mod convingător, de disciplina muncii.

Planurile tematice ale ciclurilor de conferințe la exploatările miniere Lupeni, Petrila, Vulcan, mina Aninoasa ne-au confirmat remarca celor doi mineri. Surprinde, în aceste planuri, **și lipsa oricăror teme privind comportarea în familie, în societate, rolul familiei în dezvoltarea și înflorirea națiunii socialiste,** deși aceste probleme au constituit în ultimul timp obiectul unor importante măsuri luate pe linie de stat.

— În rîndurile publicului larg, al celor mai diferite categorii de oameni ai muncii — ne spunea tov. **Gheza Mozeș,** consultant la Cabinetul orășenesc de partid Hunedoara — există un interes viu pentru evenimentele politice internaționale, pentru activitatea intensă, pătrunsă de principialitate și înaltă răspundere față de cauza socialismului și păcii, desfășurată de partidul și statul nostru pe plan extern. O conferință ținută nu de mult în orașul nostru, de doctorul în economie N. S. Stănescu, despre securitatea europeană și rolul activ jucat de țara noastră în această privință s-a bucurat de o afluență de public deosebită. Din păcate însă, astfel de acțiuni sînt foarte rare. Există mentalitatea că pentru a programa conferințe pe probleme internaționale trebuie să se aștepte venirea unor lectori de la centru, cu toate că **în regiune sînt destui activiști de partid care ar putea ține cu succes asemenea expuneri.**

— Deși aparent paradoxal, actualitatea propagandei prin conferințe nu exclude, ci presupune abordarea trecutului istoric — ne-a spus dr. docent **Octavian Floca.** Desigur, am în vedere **o evocare a trecutului care să nu se rezume la descrierea evenimentelor, ci să contureze și mai clar generațiilor de astăzi răspunderea ce le revine pentru păstrarea și dezvoltarea cuceririlor dobîndite cu prețul unor grele jertfe.** Multe din conferințele pe teme istorice însă sînt doar o aglomerare de date și fapte. Consider, de asemenea, că în propaganda prin conferințe ar trebui să-și găsească o mult mai vie reflectare istoria locală, în contextul larg al istoriei patriei.

— Este verificat faptul că atunci cînd conferențiarul spune lucruri care îi privesc direct pe auditori, aceștia devin mult mai atenți, mai receptivi, sublinia tov. **Ion Cernăianu,** directorul cabinetului regional de partid. Ar fi nedrept să nu remarcăm că în acest an s-a vădit un progres în diferențierea tematicii conferințelor, în funcție de specificul ascultătorilor. Ciclurile de conferințe pentru mineri au avut altă tematică decît acelea pentru muncitorii siderurgiști, pentru forestieri, pentru lucrătorii din comerț. Se impune însă și aici o remarcă. De multe ori diferențierea vizează doar temele de strictă specialitate, **în timp ce temele cu caracter mai larg privitoare la politica partidului,** cuprinse în toate ciclurile, sînt tratate la fel, indiferent de auditoriu. De fapt, pentru aceste teme este folosit, în cele mai multe locuri, unul și același text venit de la centru. Or, **pentru fiecare conferință se cere o muncă creatoare, de adaptare la interesele, preocupările și nivelul de pregătire al auditoriului.**

— În ultimul an s-a încetățenit tot mai larg în propaganda prin conferințe, metoda de a se da răspunsuri la întrebările publicului — ne spunea tov. **Nicolae Șerban,** activist la comitetul regional de cultură și artă. Este o metodă excelentă, care ne dă posibilitatea să axăm conferințele pe problemele care realmente îi frămîntă și îi interesează pe oameni. Se înțelege însă că ea își pierde orice valoare, orice eficiență atunci cînd cei însărcinați să culeagă întrebările, în loc să discute cu oamenii, recurg, cum se mai întîmplă adeseori, la... confecționarea întrebărilor din birou.

Mai mulți interlocutori au insistat și asupra unui alt aspect de care depinde succesul conferințelor, și anume modul de prezentare. De multe ori — ne spunea tov. **Constantin Iorgovan,** profesor de istorie — **conferințe interesante sînt pur și simplu omorîte prin felul monoton în care sînt expuse.** Sînt lectori care nu-și desprind ochii de pe textul scris. Cînd publicul este solicitat insistent la un amplu și dinamic dialog de idei înlesnit de asemenea mijloace moderne cum sînt radioul, cinematograful, televiziunea, a te prezenta în acest fel în fața oamenilor înseamnă a te condamna de la început la indiferența sălii.

Ancheta noastră a reliefat doar cîteva dintre aspectele propagandei prin conferințe desfășurate în regiunea Hunedoara. Cele cîteva păreri și observații desprinse, analiza mai largă pe care o întreprind la încheierea anului de studiu în învățămîntul de partid oferă organelor și organizațiilor de partid prilejul de a trage concluzii și a lua măsuri pentru ancorarea și mai puternică a conferințelor în realitățile vieții noastre sociale, în actualitate.

Gheorghe ZAMFIR
Dan POPESCU

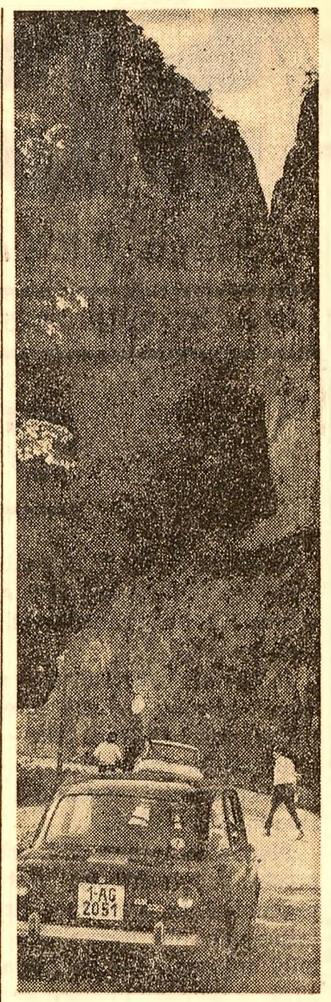

Cheile Oltețului — punct de atracție pentru turiști
Foto: Agerpres

Impurificarea apei

(Urmare din pag. I)

unui asemenea debit, problema epurării apelor devine deosebit de dificilă. În altă ramură ce contribuie, în prezent, substanțial la poluarea riurilor — industria zahărului — sînt cunoscute, pe plan mondial, tehnologiile așa zise „uscate", care elimină complet apele reziduale. Iată deci că progresul tehnic poate asigura în mod nemijlocit premise deosebit de favorabile pentru protecția cursurilor de ape.

Ar putea să pară că, o dată stația de epurare construită, problema s-a rezolvat. Dar nu este așa. Abia apoi rămîn de invins tot felul de dificultăți, legate de exploatarea stațiilor, de menținerea unei permanente concordanțe între capacitatea de producție a întreprinderilor și aceea a instalațiilor de epurare. La Comitetul de Stat al Apelor am fost informați că, deși între timp s-au extins 74 de stații, prin dezvoltarea unor întreprinderi numărul stațiilor de epurare cu o capacitate insuficientă a crescut de la 184 — cîte erau la apariția hotărîrii din 1963 — la 361. Menționăm în această categorie Fabrica de zahăr Mureș, ale cărei ape reziduale influențează buna alimentare cu apă a orașului Tîrnăveni, a termocentralei Iernut și a Uzinelor de produse sodice Ocna Mureșului. Există numeroase stații exploatate necorespunzător. Sînt înregistrate situații cînd dînd dovadă de inconștiență, unele întreprinderi expediază în riuri, în timpul nopții, șarje întregi de ape infectate, care provoacă moartea unor mari cantități de pește și aduc numeroase alte prejudicii. La Inspectoratul de Stat al Apelor ni s-a arătat, că, pentru prevenirea unor asemenea infracțiuni, ai căror autori nici nu pot fi identificați de cele mai multe ori, se preconizează prevederea de instalații automate, cu înregistrare pe bandă, la toate gurile de deversare.

O dovadă a neglijării pericolului reprezentat de poluarea apelor o constituie și darea în funcțiune a unor unități înainte de executarea stațiilor de epurare, prevăzute chiar în proiect. Numai în anul 1966 s-au constatat, de către Comitetul de Stat al Apelor, 7 asemenea cazuri, dintre care citîm Întreprinderea integrată de lînă Constanța, furnalul nr. 8 al Combinatului siderurgic Hunedoara, Fabrica de hîrtie și celuloză Zărnești. Argumentul invocat de obicei este acela al necesității respectării termenului de dare în funcțiune, al producției care trebuie să primeze. Aceste argumente nu pot să justifice însă neglijența, lipsa de interes, nu pot acoperi întîrzierile în execuția stațiilor de epurare și ocolesc chestiunea pagubelor provocate pe această cale. Merită să fie menționat aici și cazul unor obiective la a căror proiectare nici măcar nu s-a cunoscut ce conținut vor avea apele reziduale, astfel încît stațiile construite nu au nici un efect asupra lor. Printre acestea se numără Combinatul de îngrășăminte azotoase din Tîrgu Mureș, care nu deversează ape acide, cum se presupunea, ci ape bazice, cu un ridicat conținut de amoniu și amoniac liber nociv. Toate aceste cauze, expuse sumar în cele de mai sus, determină o eficacitate sub așteptări a investițiilor alocate, și trebuie să dea serios de gîndit tuturor factorilor răspunzători.

Rolul Inspectoratului de Stat al Apelor în protecția calității apelor este hotărîtor. Din discuția purtată cu șeful inspectoratului, ing. NICOLAE GLIMBOVSKI, a reieșit că și în acest sens ar fi mai mult de făcut. Deși mijloacele de control de care se dispune sînt în continuă creștere, nu pot fi asigurate decît 75 la sută din acțiunile necesare și aproximativ jumătate din numărul analizelor de laborator de care ar fi nevoie. Însăși legislația actuală este destul de blîndă, cea mai mare sancțiune prevăzută pentru infectarea apelor fiind o amendă de... 1 000 lei ! E adevărat că exigența organelor de inspecție a sporit — în primele cinci luni ale acestui an dîndu-se aproape tot atîtea amenzi cît în întregul an 1966 — dar amenzile, departe de a acoperi o infimă parte a pagubelor, sînt atît de mici încît nici măcar nu pot fi luate în serios. Mai mult, sînt cazuri cînd unele tribunale au anulat amenzile, dînd astfel apă la moară neglijenței și lipsei de răspundere. Despăgubirile sînt și ele mai mult simbolice: pentru toate neplăcerile și daunele pricinuite în alimentarea cu apă a orașului Tîrnăveni, se plătește Întreprinderii de gospodărie comunală, în urma hotărîrii Arbitrajului de Stat, suma de 31 000 lei. Asemenea cheltuieli sînt, evident, mult mai comode decît construirea unei stații de epurare. Iată de ce considerăm că în însăși concepția asupra controlului și plății pagubelor ar trebui să intervină o modificare. Propunerile, în curs de studiu la Comitetul de Stat al Apelor, privind introducerea de taxe permanente pentru evacuarea de ape uzate, în raport cu cantitatea și calitatea acestora, ni se par nimerite.

După trei luni de la publicarea anchetei

Corifenții construcțiilor școlare

La jumătatea anului calendaristic, cu numai două luni și jumătate înaintea deschiderii noului an de învățămînt, numărul sălilor de clasă terminate în întreaga țară reprezintă abia circa 25 la sută din planul de construcții școlare destinate învățămîntului general pe 1967—1968. Cu toate repetatele critici formulate în presă, cu ocazia consfătuirilor și analizelor desfășurate în perioada imediat anterioară, și în pofida angajamentelor la care au subscris comitetele executive ale sfaturilor populare și trusturile de construcții, ritmul construcțiilor școlare n-a înregistrat încă revirimentul dorit. Care sînt cauzele ?

Răspunsul acestei întrebări l-am căutat mai întîi **PE ȘANTIERELE REGIUNII SUCEAVA.** În urmă cu cîtva timp, ca urmare a anchetei apărute în ziarul nostru, Comitetul executiv al Sfatului popular regional ne încredința că măsurile luate au determinat intensificarea ritmului lucrărilor și există condiții pentru ca sălile de clasă să fie terminate și date în folosință la timp. În realitate, lucrurile nu sînt atît de îmbucurătoare. E adevărat că în urma unor studii mai temeinice s-a renunțat la intenția inițială de a se „rezolva" problema construirii școlilor din satele Bătrînești și Costinești, raionul Botoșani, prin scoaterea lor din plan. S-a renunțat și... cam atît. Pentru că în prezent puțini dintre cei în drept au convingerea că aceste școli vor fi gata în cursul anului 1967. Nici în orașul Suceava pe șantierul unde se construiește clădirea unui liceu nu s-au recuperat rămînerile în urmă. „Potrivit graficelor de lucru — ne spune șeful șantierului, **ing. Gheorghe Lazarovici** — pînă la data de 21 iunie trebuia să ajungem cu lucrările de finisaj la etajul I. Or, noi nu am terminat nici zidăria. Cu toate că am început lucrarea cu întîrziere, grupul de șantiere nr. 4 Suceava și beneficiarul nu s-au îngrijit de aprovizionarea ritmică a șantierului cu materiale. Pe șantier lipsește mîna de lucru, îndeosebi zidari.

Din motive asemănătoare și în **REGIUNEA CRIȘANA** unele construcții școlare sînt serios rămase în urmă. La Bîlc, Giulești, Moțești, Corboaia ș.a., lucrările abia au început. În raioanele Marghita și Beiuș, nouă obiective sînt la fundație. **Aici au devenit aproape o tradiție formele greoaie de realizare a acestor obiective, întîrzierea proiectelor pe la raioane, definitivarea repartițiilor de materiale abia prin lunile aprilie-mai.** Ca urmare a acestor neajunsuri, se resimte din plin lipsa de cărămidă și de material lemnos.

Firește, prezența lucrătorilor calificați, aprovizionarea cu cherestea, ciment, var, cărămizi etc. sînt indispensabile pentru construirea noilor săli de clasă. Dar, în primul rînd pe șantierele din regiunile Suceava, Crișana și din alte părți, unde lucrările de construcții școlare sînt întîrziate lipsește **preocuparea pentru organizarea din timp a lucrărilor, începind cu pregătirea documentației și terminînd cu menținerea unui ritm constant de lucru.**

— După publicarea anchetei amintite — ne spunea **prof. Eugen Cioroparu,** șeful secției de învățămînt a sfatului popular regional **GALAȚI** — și în regiunea noastră au fost stabilite măsuri care au dus nemijlocit la impulsionarea lucrărilor. Cîteva exemple: la Fitionești, în raionul Panciu, a fost terminată construcția unei școli cu 4 săli de clasă și un laborator. S-a dat, de asemenea, în folosință înainte de termen, un laborator la școala din satul Dălhăuți, raionul Focșani. Alte 22 săli de clasă din mediul rural se află cu lucrările de construcție într-un stadiu avansat.

— Nici cu școlile prevăzute să se construiască în mediul urban nu avem probleme — continuă tov. **Ștefan Bubenec,** vicepreședinte al sfatului popular regional. La Brăila, noua școală cu 24 săli de clasă se află cu lucrările în fază de finisaj, iar cea cu 16 săli din cartierul 1 Mai se găsește, de asemenea, într-un stadiu avansat de lucru; chiar și la Galați, în cartierul Țiglina III, unde amplasamentul școlii cu 16 săli de clasă a fost fixat ceva mai tîrziu, se lucrează într-un ritm viu.

Din păcate însă, optimismul acestor aprecieri nu are o deplină acoperire. Pe șantierul școlii cu 24 săli de clasă din Brăila încă se mai lucrează cu încetinitorul. Echipele de muncitori repartizate aici sînt mutate de la un obiectiv la altul de către grupul nr. 2 al Trustului regional de construcții Galați. La școala din cartierul 1 Mai din același oraș, față de grafic, lucrările sînt rămase în urmă cu circa două săptămîni. De ce sînt permise asemenea tergiversări ?

Poate să pară ciudat, dar semnele muncii intense, susținute, întîrzie uneori să apară pe șantierele școlare și din cauza automulțumirii în care se complac gospodarii locali. Iar o dată cunoscîndu-i-se gustul culcuș, o asemenea situație „fără probleme" începe să fie cultivată cu grijă. Scriptele se suprapun situației reale, devin niște fetișuri, iar cei ce le manevrează încep să creadă că lucrările avansează de la sine.

— Planul de construcții școlare al raionului nostru cuprinde doar 17 săli de clasă. Lucrările merg bine. La un număr de 6 săli de clasă se efectuează finisaje, altor 7 săli de clasă li se montează acoperișul, iar la ultimele 4 săli lucrările sînt la zidărie — ne informează scurt, consultînd un registru, tov. **Ilie Alexandru,** vicepreședinte al sfatului popular raional **URZICENI.**

Vizitînd două șantiere, am văzut însă că lucrările nu merg chiar atît de bine. În satul Sudiți, comuna Merii-Petchii, abia se execută elevația fundației. Iar în comuna Micșunești-Moară fundația clădirii a fost turnată la 6 iunie. De atunci se tot poartă discuții cine să continue. Întreprinderea regională comunală de prestații și construcții solicită lucrători din cooperativa agricolă de producție. Cooperativa, la rîndul său, are planul ei de construcții și nu se poate angaja și la lucrările școlii. Materialele așteaptă pe șantier, copiii așteaptă să vadă noua școală, iar timpul trece fără să aducă vreo schimbare.

Timpul scurt care a mai rămas pînă la deschiderea noului an de învățămînt obligă la intensificarea ritmului lucrărilor de construcții școlare. Trebuie să se întreprindă de urgență cele mai active măsuri în vederea lichidării tuturor lipsurilor existente în asigurarea și folosirea constantă a mîinii de lucru, în aprovizionarea cu materialele necesare. Nu poate fi admisă nici o tergiversare, nici o concesie față de ritmul de lucru sau calitatea lucrărilor executate. Se știe că succesul unui an școlar depinde într-un mod hotărîtor de felul în care acesta a început, iar acest început este legat, la rîndul său, de ritmul de construire a noilor clădiri destinate școlii. Tocmai de aceea, lucrările de construcții școlare trebuie să se bucure de întreaga atenție a organelor locale de partid și de stat, de sprijinul cetățenilor.

Mihai IORDANESCU
Nistor TUICU
Radu APOSTOL
și Ion PITICU

SALVAREA

(Urmare din pag. I)

— Dar eu închid, spune gestionara. Mă duc după marfă.

Pe scurt, șoferul nu vrea să meargă mai departe. El se întoarce. „Dacă vrei, te duc la rude în Baia Mare", îi propune bătrînei. „Acasă, ori înapoi la spital", spune ea. Dar la spital șoferul nu poate reveni, nu-l primește nimeni.

Și atunci... întoarce mașina. Patru kilometri mai jos, la cantonul nr. 2, își abandonează pasagerii. Pleacă fluierînd. Ajuns la bază, semnează, în fals, foaia de însoțire, adaugă 100 de kilometri indicînd o rută ocolită și pleacă liniștit să se culce.

În mintea bătrînei se deșteaptă amintirile:

— „Hai, lasă gălăgia. O sută de lei și un kilogram de palincă".

— „N-am, domnule dragă, n-am. Am numai cincizeci lei".

— „Nu se poate. Jos din mașină !"

— „Du-mă, domnule dragă, acasă, oi mai afla ceva și ce-ai pofti ți-oi da !"

— „Treaba voastră, eu întorc mașina. Scoate suta !"

Bătrîna plînge.

Ce s-a mai întîmplat apoi?

Astăzi, Aurel Roman, băiatul de 18 ani, care în ziua de 24 februarie a ieșit din Spitalul oncologic de la Baia Mare, este mort. Bătrîna lui mamă nu și-a uscat lacrimile. Bestia cu chip de om, șoferul Mihai Gheorghe, este sănătos. Își vede mai departe de afaceri. E drept că a urmat o mică supărare, dar nu cine știe ce. Fusese reclamat de către un ginere al bătrînei. Reclamația, sosită la Salvare în ziua de 16 martie, n-a avut nici o urmare pînă la 20 martie, cînd s-a prezentat un ofițer de miliție și a ridicat foaia de parcurs. Văzînd că au intervenit organele de stat, directorul stației, dr. Eugen Levi, alcătuiește o comisie și pleacă la Hărnicești.

Tînărul era pe moarte. Comisia — *însoțită de șoferul Mihai Gheorghe, care a fost de față tot timpul așa-ziselor cercetări* — a smuls o declarație din care reieșea doar că bătrîna nu a ajuns acasă cu mașina salvării și n-a semnat fișa de însoțire. „Comisia" nu a făcut nici cea mai mică încercare să stabilească faptele, să tragă niște concluzii. Mînați doar de dorul de a-l scoate basma curată pe Mihai Gheorghe, ei n-au ezitat să-și pună gîrul pe o ticăloșie cărcia cu greu îi găsești asemănare.

Ce urmează, e ușor de ghicit. Se întrunește consiliul de judecată și Mihai Gheorghe se vede pedepsit. Ce pedeapsă ? 73,40 de lei (restituirea costului benzinei furate, căci adăugînd pe foaia de parcurs kilometrii pe care nu i-a parcurs, el a furat benzină) și „nepremierea pe trimestrul I a.c.".

Șeful de garaj, M. Vida, membru în „comisia" de la Hărnicești, conchide astfel: „Consider că ar trebui să i se aplice o sancțiune, dar nu prea mare", iar directorul Stației de salvare are următorul dialog cu corespondentul nostru:

— Nu considerați, totuși că față de gravitatea abaterii săvîrșite, șoferul trebuie îndepărtat din serviciu ?

— Consiliul de judecată a hotărît !

— În această muncă e nevoie de oameni devotați, cinstiți, mînați de spirit de sacrificiu, și nu de lichele și de ciubucari.

— Consiliul de judecată... **Pe baza declarațiilor din dosar, consiliul de judecată...**

...Dar de consiliul de judecată al propriei dumneavoastră conștiințe nu vă temeți, doctore ? Vă mai aduceți aminte vreodată de acest consiliu suprem ? Ce vă face să credeți că adevărul poate fi escamotat însăilînd cîteva fițuici păcătoase într-un dosar și trecîndu-le printr-un consiliu de judecată ? Credeți oare că totul se rezumă numai la îndeplinirea unui ritual ? Dacă „formele" sînt în regulă, totul e în ordine ?

Vă punem aceste întrebări pentru că organele de miliție se vor ocupa, începînd de astăzi, de grava încălcare a legilor — nu a „legilor omeniei și ale cumsecădeniei", pe care el nu le-a putut călca pentru că **n-a ajuns pînă la ele, ci a** Codului penal — pe care a comis-o Mihai Gheorghe. Dumneavoastră nu veți figura în proces, nici inculpat, nici complice. Cu toate că, moralmente, sînteți. Întinzînd mușamaua, ați intrat în orbita morală a unui individ în fața căruia trebuie să ne gîndim bine dacă mai poate fi numit „om".

Nu e cam mult pentru un medic, pentru un tămăduitor al trupului și sufletului bolnav ?

Organele de miliție au datoria să facă neîntîrziat lumină în activitatea Stației de salvare din Baia Mare; pentru că avem numeroase sesizări din care reiese că autostațiile salvării din Baia Mare circulă cu mărfuri și pasageri clandestini, că șoferii conduc în stare de ebrietate, efectuează curse pe alte trasee decît cele de pe foaia de parcurs. Toate acestea, la adăpostul căldurii, construit cu atîta grijă pentru ei, de conducerea stației de salvare.

Aici e vorba de vieți omenești. Dacă nici acest **argument nu e suficient...**

pagina economică

În fermele agricole

ÎN AJUNUL RECOLTĂRII

Din totdeauna, strîngerea recoltei a constituit un prilej de maximă încordare a forțelor celor ce muncesc pe ogoare. Există însă cîteva caracteristici dominante în acest an, favorabil culturilor de păioase, pe care urmează să le recoltăm în curînd. Față de alte campanii agricole, sîntem mult mai bine pregătiți pentru a strînge o recoltă bogată. Pentru prima dată se vor aduna recoltele de pe suprafețele fermelor agricole — unități de bază chemate să demonstreze în practică superioritatea noii forme de conducere și de organizare a agriculturii de stat. În cadrul Întreprinderii agricole de stat Urleasca sînt 5 ferme specializate în cultura cerealelor. În toate acestea, grîul deține cea mai mare pondere, suprafața totală ocupată de această cultură fiind de 4 000 ha. Ultimele evaluări în lan atestă o producție bună — peste 3 000 kg la hectar. **Acum, cînd campania de recoltare bate la ușă, noi, specialiștii, considerăm drept cel mai important lucru ca totul să fie pregătit pînă în cele mai mici amănunte, astfel ca recolta să ajungă la timp și fără pierderi în hambare.**

Cu toate că, după cum se știe, primele ferme agricole au luat ființă de curînd, ele s-au pregătit cu temeinicie în vederea apropiatei campanii agricole de recoltare a cerealelor. **Tractoarele și mașinile agricole au fost repartizate definitiv pe ferme, în funcție de suprafața de teren și structura culturilor.** În medie, pe întreprindere, un tractor revine la 88 hectare. Pe baza unei analize amănunțite, efectuate de către membrii consiliului de administrație a întreprinderii, în cadrul fermelor, mașinile au fost repartizate diferențiat. La ferma nr. 3, de exemplu, care în actuala campanie are de recoltat peste 850 ha cu grîu, s-au repartizat mai multe tractoare și combine. Fermei nr. 5, situată mai departe de sediul întreprinderii, și unde drumurile sînt mai greu accesibile, i s-au repartizat mai multe tractoare cu dublă tracțiune și remorci.

După repartizarea mașinilor, șefii de fermă au avut grijă ca acestea să fie suprarevizuite și probate. În cadrul fiecărei ferme, de pildă, combinele au fost probate cu gozuri de grîu. Unitatea noastră cultivă 215 ha cu lucernă. După prima coasă, fînul de lucernă a fost balotat cu prese care vor lucra și în apropiata campanie de recoltare. Ultimele remedieri la combine și prese s-au terminat, practic, de la 1 iunie. Mai mult decît în alți ani, **ne-am îngrijit din timp să asigurăm piese de schimb de mare uzură.** Fiecare fermă dispune acum de rulmenți, pinze și biele din lemn pentru combine și alte piese de schimb. De asemenea, s-au procurat saci pentru transportul grîului de la combine, 40 000 kg de sîrmă pentru legarea baloților de paie și altele. Zilele acestea s-au terminat revizuirea și dezinfectarea magaziilor. Unitatea noastră, avînd loturi semincere care ocupă mari suprafețe, va păstra și condiționa peste 6 000 tone de grîu. În acest scop, a fost reparat și revizuit întregul utilaj de selectat grîul.

Este bine cunoscut de către specialiști că folosirea intensă a combinelor în campania de recoltare depinde de asigurarea ritmicității transportului grîului treierat. **Pe bază de calcule amănuntite, în afara mijloacelor proprii de transport s-au contractat cu Direcția regională a transporturilor auto-Galați, 50 de autocamioane care au fost repartizate pe ferme.**

În momentul de față, **în cadrul fiecărei ferme are loc instruirea mecanicilor și a celorlalți oameni care vor lucra la recoltat.** S-au întocmit planuri precise de măsuri care vor duce nemijlocit la succesul acestei campanii. Ce prevăd acestea? **Combinele vor lucra grupate cîte 2—3 în cadrul aceleiași parcele.** Aceasta va permite asigurarea unei asistențe tehnice operative, pentru buna funcționare a mijloacelor mecanice și ridicarea calității lucrărilor. Totodată, se va asigura utilizarea rațională a mijloacelor de transport. **Presele, lucrînd grupate, în ordinea combinelor, vor permite și ele eliberarea rapidă a terenului și efectuarea arăturilor de vară.**

Una dintre preocupările noastre a fost aceea de **a asigura pentru fiecare fermă cîte un atelier mobil,** instalat pe cîte o remorcă. Atelierele sînt prevăzute cu aparate de sudură, piese de uzură, scule. Ele vor fi deservite de către mecanici de la atelierul întreprinderii.

Întreprinderea noastră dispune de 4 combine autopropulsate de un mare randament la recoltat. Consiliul de administrație a hotărît ca aceste mașini să nu fie repartizate deocamdată fermelor, pentru a putea interveni operativ, acolo unde va fi nevoie mai mare. Ele vor fi folosite, se înțelege, din plin în actuala campanie, cel puțin 12—13 ore pe zi. Pentru aceasta, au fost pregătiți suplimentar 4 mecanici, care vor ajuta și înlocui, la nevoie, pe combinierii titulari.

În scopul folosirii raționale a mașinilor, în apropiata campanie, **între ferme s-au încheiat angajamente de colaborare.** În ce constau acestea? Ferma nr. 5, de exemplu, cultivă soiuri mai precoce de grîu. Aici, recoltatul va începe mai devreme. Ea va fi ajutată cu combine și tractoare de către ferma nr. 2, care cultivă soiuri de grîu cu coacere mai întîrziată.

Pregătirile temeinice, făcute din timp, vor asigura, fără îndoială, strîngerea fără pierderi a recoltei bogate de grîu din acest an, în numai 8 zile bune de lucru.

Ing. Gheorghe DAVID
directorul Întreprinderii agricole de Stat Urleasca regiunea Galați

AU ÎNDEPLINIT PLANUL SEMESTRIAL

Ministerul Economiei Forestiere

Întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere au îndeplinit cu trei zile înainte de termen planul producției globale, marfă și producției marfă vîndută și încasată pe primul semestru al anului. Producția marfă obținută în primele șase luni ale anului depășește cu aproape 400 milioane lei valoarea celei realizate în aceeași perioadă a anului trecut. Creșteri mai însemnate de producție s-au înregistrat la cherestea de foioase (circa 3 000 mc) la placaj, plăci fibrolemnoase, la furnir (1 500 000 mp) și la mobilă. Sarcinile globale de plan pe primul semestru la livrările pentru export au fost îndeplinite.

Ministerul Minelor

Întreprinderile aparținînd Ministerului Minelor și-au îndeplinit cu 4 zile mai devreme sarcinile de producție pe prima jumătate a anului. A fost realizată o producție care întrece cu 10 la sută pe cea din perioada corespunzătoare a anului precedent. Factorul principal care a determinat acest succes a fost depășirea cu 3,8 procente a productivității muncii planificate. Îndeplinirea mai devreme a planului industriei miniere creează posibilități pentru extragerea peste planul pe primul semestru a circa 170 000 tone cărbune, 20 000 tone fier — producție marfă, precum și a unor cantități însemnate de alte produse neferoase și nemetalifere.

Ministerul Industriei Ușoare

Au îndeplinit planul de producție pe primul semestru și colectivele întreprinderilor aparținînd Ministerului Industriei Ușoare. Calculele arată că, pînă la sfîrșitul semestrului, întreprinderile din acest minister vor realiza peste plan diferite produse în valoare de circa 350 milioane lei, depășindu-se cu circa 1 635 000 000 lei nivelul producției din perioada corespunzătoare a anului precedent. (Agerpres)

INIȚIATIVA, în climatul organizării științifice a producției

La Combinatul de îngrășăminte cu azot din Piatra Neamț, semestrul I s-a încheiat la... 22 iunie 1967. La această dată, deci cu 8 zile înainte de termen, chimiștii combinatului au raportat îndeplinirea planului producției globale și marfă pe prima jumătate a anului. Azotatul de amoniu, produsul principal al întreprinderii, s-a bucurat de maximă atenție. Față de prevederile planului, realizările „la zi" consemnează o producție suplimentară de circa 5 000 tone. Bine stau chimiștii de aici și la indicatorii financiari. Bilanțul pe primele cinci luni din acest an consemnează 9 milioane lei economii suplimentare la prețul de cost planificat și aproape 5 milioane lei beneficii.

Rezultatele obținute în acest an, în domeniul îndeplinirii planului la toți indicatorii, au ca fundament vigurozitatea cu care la noi în combinat se desfășoară acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii. S-a pornit de la ideea că această acțiune constituie un cadru extrem de propice pentru fructificarea inițiativelor, a tuturor propunerilor menite să asigure nu numai îndeplinirea ritmică a prevederilor planului, ci și îmbunătățirea, în general, a activității combinatului. Așa stînd lucrurile, în scopul analizării aprofundate a problemelor și finalizării depline a soluțiilor și măsurilor preconizate, colectivul de organizare științifică a producției și a muncii creat în combinat a fost împărțit în trei grupe. Problemele legate de studierea capacităților de producție ale agregatelor și instalațiilor, de îmbunătățirea indicilor de utilizare, conducerea proceselor tehnologice, simplificarea comenzilor și a schemelor de lucru sînt analizate de specialiștii din grupa tehnică; cele financiare revin grupei economice. Cea de-a treia grupă — grupa de documentare — desfășoară o activitate de culegere a datelor comparative de la întreprinderi similare din țară și a datelor tehnico-economice din străinătate.

Evident, etapa de tatonare, de studii preliminare a trecut de mult și se poate aprecia că fiecare din grupele amintite au obținut de pe acum rezultate pozitive. **Accentul a căzut pe creșterea capacităților actuale de producție, fără investiții suplimentare.** Și care sînt rezultatele de pînă acum? Grupa tehnică, bunăoară, a studiat strangularea care se crease la fabrica de acid azotic. În urma unor experimentări, în fază industrială s-a realizat, cu aceleași utilaje și fără investiții suplimentare, **o producție cu 15 la sută mai mare față de proiect, iar productivitatea muncii a crescut cu 12 la sută.** Lichidarea strangulării amintite permite o creștere simțitoare a producției de azotat de amoniu. Calculele făcute arată că, **pînă la sfîrșitul acestui an vom produce cu circa 20 000 tone mai mult azotat de amoniu decît în 1966.** Acum grupa tehnică efectuează noi studii care, concretizate în lucrări pe bază de credite de mică mecanizare, vor duce la **creșterea cu circa 22 la sută a producției de acid azotic și a celei de azotat de amoniu față de proiectul inițial.** Un studiu similar este în curs de elaborare la fabrica de amoniac.

Pe un alt plan de preocupări, complex și de o însemnătate deosebită, se situează **rentabilizarea produselor și aducerea lor la un nivel calitativ competitiv pe piața externă.** Deocamdată, în centrul atenției stă studiul perspectivei fabricii de uree, la baza căruia se află cererea de uree cristalizată pe piața internă și externă. Am reușit să obținem pînă acum, prin experiențe făcute, uree cristalizată neaglomerabilă și vrem ca în viitor să transformăm integral acest produs fie în îngrășămînt lichid, fie în melamină, produse mai rentabile. Concomitent, s-au abordat și alte probleme. Un colectiv de la secția amoniac examinează posibilitatea utilizării gazelor reziduale conținînd oxid de carbon, iar un alt colectiv de la secția îngrășăminte și serviciul de cercetări studiază problema valorificării oxizilor de azot din gazele „de coadă".

Sporuri în domeniul rentabilizării produselor, îndeosebi prin **micșorarea consumurilor specifice**, se vor obține în urma finalizării analizelor întocmite în cadrul grupei economice. Se studiază comparativ fiecare element al prețului de cost, insistîndu-se în special asupra reducerii cheltuielilor care depind direct de buna gospodărire a fiecărei secții. De curînd s-a trecut la urmărirea decadală a indicatorilor economici, inclusiv a prețului de cost. Aceasta ne permite să luăm măsuri operative — ori de cîte ori este nevoie — pentru îmbunătățirea indicatorilor economici. Una dintre măsurile concrete luate recent se referă la **planificarea internă, pe secții, a unor cheltuieli cu circa 10 la sută mai mici față de prevederile inițiale.** Aceasta se va realiza îndeosebi printr-o gospodărire judicioasă a materialelor și întreținerea în bune condiții a clădirilor și utilajelor. Măsura are o deosebită valoare. Obligăm prin plan să se bareze orice risipă și tot prin plan asigurăm mobilizarea rezervelor interne, care mai înainte erau „tăinuite".

Din analiza variației elementelor prețului de cost au rezultat o serie de probleme care, studiate aprofundat, vor permite **o îmbunătățire substanțială a indicatorilor economici.** Măsurile luate au permis ca în ultima decadă a lunii martie, de pildă, prețul de cost la amoniac să scadă față de cel realizat în anul trecut cu 62 lei, la acid azotic cu 31 lei, la azotat de amoniu cu 64 lei, iar la uree cu 81 lei pe fiecare tonă de produs. Asemenea rezultate s-au consemnat și în lunile următoare. **Economiile de 9 milioane de lei, pe 5 luni, suplimentare față de prevederi,** sînt o dovadă a eforturilor depuse, dar și un argument potrivit căruia posibilitățile existente n-au fost epuizate nici pe departe.

Considerăm că au fost utile — în orientarea eforturilor — indicațiile primite din partea forului tutelar. Totuși, în activitatea noastră ar fi necesară o mai temeinică documentare, în special în problemele specifice ramurii, din care să putem culege date comparative ale întreprinderilor din străinătate cu profil asemănător. Este adevărat, în anumite materiale sînt dați uneori și parametri economici ai unor firme, dar costul producției nu este la nivelul actual, ci se referă la perioade anterioare cu 2—3 ani, sau nu sînt în concordanță de la o publicație la alta. Propunem specialiștilor care se deplasează în străinătate, pentru diverse probleme, să manifeste un mai mare interes față de culegerea de date economice care, apoi, să fie difuzate întreprinderilor, pentru ca acestea să analizeze, comparativ, rezultatele lor cu cele obținute de unitățile similare de peste hotare. Aș propune, de asemenea, ca în mod centralizat, pe ministere, **să se editeze un buletin informativ,** care să conțină metode, rezultate și indicații din fiecare ramură, cu rubrici de întrebări și răspunsuri. În felul acesta, colectivele de organizare științifică a producției din întreprinderi ar putea lua cunoștință în mod operativ de ceea ce se întîmplă în celelalte unități similare din țară sau străinătate.

Ing. M. COCAN
director tehnic
al Combinatului
de îngrășăminte cu azot
— Piatra Neamț

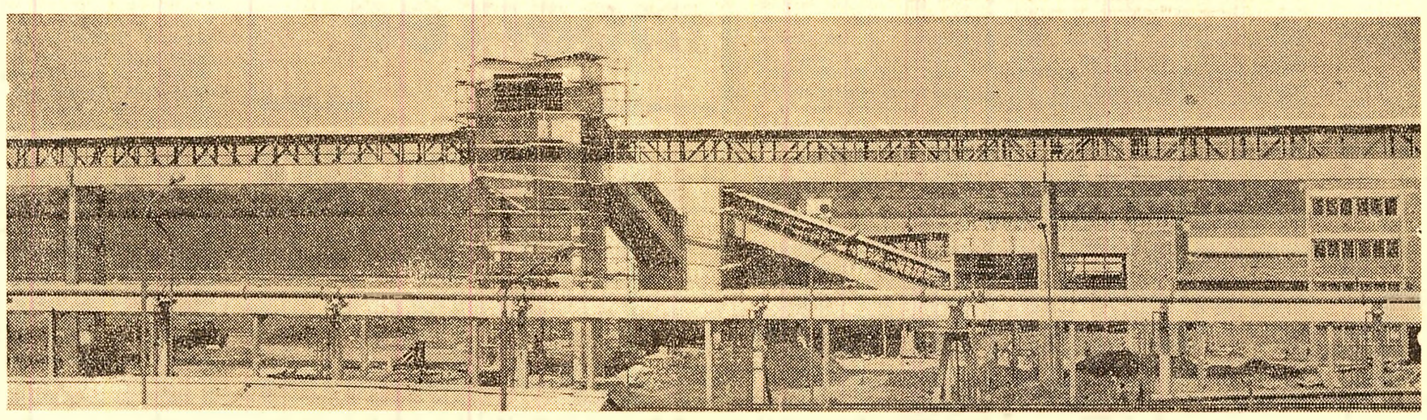

Gospodăria de bauxită a Uzinei de alumină din Oradea — Foto: S. Cristian

LA UZINA DE ALUMINĂ ORADEA

Lucrările de extindere sînt în avans

Prin planul de investiții pentru extinderea Uzinei de alumină se prevede ca, pînă la jumătatea anului 1968, capacitatea de producție a acestui important obiectiv să crească cu 50 la sută. Din relatările inginerului șef-adjunct Eremia Drăcea reiese că lucrările se află într-un stadiu avansat.

— Unul din cele opt obiective mai importante este gospodăria de bauxită, ne relatează interlocutorul. Ea va avea o capacitate de depozitare și sfărîmare de 60 000 tone bauxită pe an. În prezent se lucrează la întinderea liniei de cale ferată pe rambleu, la finisarea construcției stației de concasare și a estacadelor de la galerii. De asemenea, se execută betonarea platformei unde va fi depozitată bauxita și la montarea primului ciur de la concasor. De reținut că prin terminarea obiectivului cu șase luni mai devreme, față de termenul planificat, se vor putea obține economii însemnate prin evitarea transportării din orașul dr. Petru Groza și retur a zeci de mii de tone bauxită.

La instalația de primire și depozitare a sodei caustice, avînd ca termen tot semestrul I 1968, s-au și făcut probele tehnologice la cele două rezervoare și la stația de pompare, urmînd ca în luna viitoare, adică cu un an mai devreme, să se facă recepționarea și punerea în funcțiune a obiectivului. Într-un stadiu destul de avansat se află și noua stație de pompare de la subsecția de lesiere. Pînă la sfîrșitul acestui an se vor termina și lucrările de extindere la secția de măcinare. În viitor, în loc de două mori în funcțiune, vor fi trei și una de rezervă.

În diferite secții se lucrează din plin la montarea utilajelor: noile linii de autodave, cele nouă vase de la subsecția de descompunere, instalarea a încă trei compresoare de 45 mc de aer pe minut fiecare (necesare la descompunerea, calcinarea și alte operațiuni ale procesului de metamorfoză a bauxitei) vor fi gata în trimestrul următor. Ele reprezintă doar o parte din cele 680 tone utilaje ce urmează să se monteze aici.

— Pentru a avea tabloul complet al lucrărilor de extindere ce le executăm — ne-a relatat în continuare ing. E. Drăcea — trebuie să mai vorbim și despre lucrările ce se fac în secția de calcinare, unde prin montarea celui de-al doilea calcinator se va dubla producția de alumină calcinată. Răcitorul este instalat în proporție de peste 80 la sută, iar zilele trecute a început instalarea cuptorului de calcinare. O ultimă lucrare demnă de reținut este construcția a două silozuri pentru depozitarea aluminei, la care se face, în prezent, glisarea pereților.

Toate aceste realizări sînt rodul muncii harnice a lucrătorilor de la Întreprinderea de montaje București, șantierul Oradea, care lucrează într-un ritm susținut, ajutați îndeaproape de beneficiarul investiției care s-a ocupat de contractarea și aducerea la vreme a utilajelor. Dintr-o discuție cu inginerul Constantin Ștefănoiu, directorul uzinei, am reținut că acest substanțial avans are, printre altele, și meritul de a crea posibilitatea depășirii producției de alumină cu peste 2 500 tone.

Ion PITICU
corespondentul „Scînteii"

POSTURA DE BUGETIVOR

Actul „de naștere" al Întreprinderii forestiere Domnești, raionul Curtea de Argeș, a fost semnat în 1963. La baza înființării sale, forurile tutelare — DREF Argeș și Ministerul Economiei Forestiere — au pus ideea că întreprinderea trebuie să devină o unitate puternică, capabilă să valorifice masa lemnoasă din masivul forestier Vilsan și Balina Rusului în condiții de eficacitate ridicată. Dar nu s-a întîmplat așa. Treptat, treptat, IF Domnești a început să apeleze la dotații de la stat, mergînd contra curentului general de rentabilizare. **În anii 1965—1966 ea a devorat aproape zece milioane lei.** De precizat că pierderile provin, în principal, din activitatea de bază (exploatarea și industrializarea lemnului) o parte din ele fiind compensate cu sumele obținute din sectoarele auxiliare silvice: vînzarea fructelor de pădure, a bureților și ciupercilor. Noroc cu pădurea, cu dărnicia ei, fiindcă numai așa se mai pot diminua oarecum pierderile la această întreprindere.

Dar aceasta a fost situația în anii trecuți. Cum stau lucrurile acum? În loc să acționeze hotărît, în spiritul Plenarei C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966, pentru rentabilizarea întreprinderii, conducerea ei — cu îngăduința forului tutelar — a pornit pe o cale inversă, sau mai bine-zis a prevăzut niște eforturi minime. Se planificaseră pierderi de 30 000 lei în trimestrul I, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului să se înregistreze beneficii de 40 000 lei. Cifre de ochii lumii, fără nici o bază reală. Dovada: **în primele cinci luni din acest an, pierderile planificate au fost depășite cu circa 1,5 milioane lei,** cu tendința de creștere în continuare. De asemenea, planul pe sortimente nu a fost îndeplinit, întreprinderea rămînînd datoare beneficiarilor cu 4 000 metri cubi lemn de rășinoase, precum și cu importante cantități de lemn de mină.

Justificările se găsesc la conducerea I.F. Domnești. Socotim că deocamdată nu este cazul să fie prezentate. În schimb, să vedem aprecierea unui organ de control, inspectorul principal ȘTEFAN ENE, de la filiala Curtea de Argeș a Băncii Naționale. *„Cauzele acestei situații constau, pe scurt, în: 1) neîncărcarea la capacitatea normală a mijloacelor auto și c.f.f. închiriate, 2) transporturi încrucișate și depozite intermediare care nu-și au rostul, 3) o sortare necorespunzătoare a produselor din care pricină apar refuzuri, 4) mari defecțiuni în întocmirea și interpretarea evidenței pierderilor, 5) exploatarea nejudicioasă a mecanismelor existente în dotația parchetelor, 6) menținerea unui număr prea mare de produse nerentabile".*

Confruntăm aceste aprecieri cu dovezile existente în întreprindere, cu faptele din teren. Contabilul șef. O. LEMNARU, a recunoscut în întregime neajunsurile prezentate, le-a „blindat" chiar cu cifre, adăugînd lîngă ele alte lipsuri. Nu am simțit în cuvîntul său vreo reținere, ci poate indiferență, indiferența omului de birou, legat de cifre, care probabil niciodată nu s-a întrebat pe ce căi pot fi evitate pierderile. Iată, de pildă: cheltuielile provenite în plus de la neîncărcarea la capacitatea normală a mijloacelor pentru transportul masei lemnoase s-au ridicat anul trecut la 1,2 milioane lei. Canalele acestei risipe nu au fost închise. Cheltuielile de această natură se mențin ridicate și acum. DREF-Argeș nu a intervenit serios pentru a soluționa această chestiune. În 5 luni din acest an sînt, de asemenea, ridicate și pierderile pricinuite de nefolosirea la întreaga capacitate a tractoarelor de scos și apropiat, a mijloacelor auto IRTA și mecanismelor. În trimestrul I, la funicularele Winsen nu s-a realizat decît 35,9 la sută din plan.

Ne-am adresat și conducerii I.F. Domnești, directorului ei, ing. ȘERBAN VASILE. A început, bineînțeles, cu cauzele obiective: *„Zăpada și lipsa brațelor de muncă sînt factorii-frînă. Apoi lipsa de cadre calificate pentru acoperirea unor servicii principale din întreprindere, a unor mijloace auto promise ani de zile de minister.* Într-adevăr, cîteva din cauzele amintite trebuie reținute. Inexistența unor cadre tehnice, are consecințe negative asupra activității întreprinderii. Precumpănesc însă deficiențele subiective, legate de buna coordonare a activității sectoarelor. Timpul neprielnic și zăpada au încurcat treburile, pentru că **nu au fost luate măsuri eficiente, necesare execuției ritmice a lucrărilor** — e vorba de stocuri tampon de bușteni, menținerea în stare de circulație a drumurilor principale de acces în parchete. Acolo unde s-au aplicat asemenea măsuri, unele brigăzi — ca cele conduse de Nicolae Zerioni, Nicolae Bobeanu și Dumitru Herișanu — au obținut realizări mult mai bune decît altele, din apropierea lor.

Directorul invocă și lipsa forței de muncă. Afirmația ne surprinde, pentru că în 5 luni numărul mediu scriptic planificat a fost depășit cu 25 muncitori. Ca urmare, s-a depășit și fondul de salarii, producîndu-se perturbații în planul financiar al întreprinderii, fără ca productivitatea muncii să crească pe măsura posibilităților. Numărul muncitorilor a sporit, dar și actele de indisciplină. Pe trimestrul I a. c., timpul neutilizat se exprimă în 2 139 om-zile. Directorul întreprinderii ne-a dat exemplu un șir de șefi de sectoare și maiștri (Vasile Moiceanu, Gheorghe Sătîrbașa, Gheorghe Nicolae) necorespunzători din punct de vedere profesional, care „deși criticați" nu și-au realizat niciodată planul. De ce li se mai plătește atunci salariul de șefi și maiștri, pentru ce sînt menținuți în aceste posturi? Cert e că **în folosirea forței de muncă și creșterea răspunderii pentru activitatea depusă există grave lacune.** Anevoios are loc, de exemplu, extinderea brigăzilor cu acord global — sistem de lucru care dă bune rezultate în unele parchete ale întreprinderii, în vreme ce în altele e neglijat.

Supravegherea și controlul în parchete funcționează defectuos și multe produse de slabă calitate „scapă" spre beneficiar, producîndu-se risipă de masă lemnoasă. De la începutul anului s-au înregistrat 34 refuzuri de calitate. Aminteam de existența multor produse nerentabile, cărora conducerea întreprinderii nu le găsește o folosire mai eficientă. E consecința faptului că **operații de mare importanță, cum sînt sortatul și fasonatul, se ignoră nepermis.** În parchetul Zimbru, la sfîrșitul lunii martie a. c., au fost declasate cantități însemnate de bușteni de fag (produs nerentabil) pentru că maistrul Petre Stăncioiu nu a urmărit operația de sortare. I s-au imputat oare acestuia pagubele pricinuite? De la conducerea I.F. Domnești nu am putut afla un răspuns. Activitatea întreprinderii e prejudiciată și de lipsa de control și evidență a operațiilor și lucrărilor efectuate. Ni s-a dat ca exemplu faptul că gestionarul Vasile Sandu a „ciupit" prin înregistrarea unor operații neexecutate, dar finanțate, 160 000 lei, iar alt gestionar, Nicolae Șchiopu, folosind același procedeu — 37 000 lei. Organele în drept trebuie să ia de urgență măsuri, să verifice modul în care se face vînzarea lemnelor către particulari, precum și formele prin care întreprinderea a înlesnit anumitor cetățeni din Domnești procurarea unor electromotoare, cu ajutorul cărora comercializează produse lemnoase.

Comitetul raional Curtea de Argeș al P.C.R. a trimis la Domnești un colectiv care a analizat recent activitatea întreprinderii pe mai multe planuri. Cu acest prilej au ieșit la iveală deficiențe serioase legate de stilul de muncă al conducerii întreprinderii, de răspunderea în îndrumarea și controlul producției. Tov. ION DOBRIN, activist al comisiei economice, ne-a precizat: **„Disciplina și colaborarea lasă de dorit în cadrul colectivului de conducere a întreprinderii.** *Nu sînt împărțite rațional sarcinile de producție, urmărirea lor e superficială."* Fără îndoială, acest stil de muncă se prelungește pînă jos, la brigadă și muncitor forestier. Alți interlocutori ne-au spus că în serviciile de conducere ale întreprinderii s-au creat anumite „familiuțe", ceea ce nu îngăduie directorului sau celorlalte cadre cu munci de răspundere să manifeste exigența necesară.

Care este părerea D.R.E.F.-Argeș, despre situația precară de la I. F. Domnești? În relatările sale, M. GUGIU, inginer șef, a găsit destule scuze pentru cei de la Domnești. *„Au condiții deosebite, e întreprinderea în care se exploatează cel mai mare volum de masă lemnoasă din regiune".* Cu atît mai mult se cerea din partea forurilor tutelare o grijă deosebită pentru această unitate. *„Le-am dat și ceva cadre și ceva utilaj"* — ne-a relatat în continuare inginerul șef. Dar, nu le-a imprimat acel spirit ridicat de răspundere în acțiunea de rentabilizare a întreprinderii. Fapt este că la I.F.-Domnești s-au acumulat grave deficiențe organizatorice și de conducere. Forul tutelar din regiune, Ministerul Economiei Forestiere le cunoaște. Cu toate acestea, măsuri nu se întrevăd. De pildă, **nici pînă acum ministerul nu a intervenit pentru dotarea întreprinderii cu mijloacele de transport necesare.** De asemenea, **Direcția de lucrări capitale din M.E.F., prin întreprinderile în subordine, a întîrziat darea în folosință la termen a unor drumuri forestiere** (cele de la Roșu și Mioraru), creînd mari greutăți în transportarea lemnului către rampele de expediție. Nu s-au luat măsuri nici pentru întărirea disciplinei și înlăturarea disensiunilor care dăinuie între cadrele de conducere ale întreprinderii. O analiză temeinică, urmată de măsuri energice, inclusiv tragerea la răspundere materială, nu mai poate fi amînată. Colectivul întreprinderii așteaptă, în acest sens, o intervenție exemplară.

Gh. CÎRSTEA
corespondentul „Scînteii"

Ce obligații revin azi școlii geomorfologice românești?

Convorbire cu prof. dr. docent Tiberiu MORARIU membru corespondent al Academiei

Recent, în țara noastră a avut loc un simpozion internațional de geomorfologie aplicată organizat de Uniunea Internațională de Geografie (U.I.G.), cu care prilej am adresat cîteva întrebări prof. dr. docent Tiberiu Morariu, de la Universitatea din Cluj, președinte al comitetului de organizare a simpozionului.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre obiectul și elementele ce conferă importanța actuală deosebită acestor cercetări.

— După cum ne face să înțelegem însăși denumirea ei, (în greceşte gea=pămînt, morphe=formă, logos=studiu), geomorfologia se ocupă cu studiul formelor de relief, care alcătuiesc suprafața uscatului, fundul mărilor și oceanelor, din punctul de vedere al caracteristicilor lor externe (înclinare, structură etc.), al genezei și dezvoltării lor în timp și spațiu, privindu-le ca rezultat al acțiunii complexe și simultane a unui mare număr de factori : procesele interne ale scoarței terestre, (fenomene vulcanice, mișcările de cutare, oscilatorii, cutremurele etc.), cele exogene, la baza cărora stă energia solară (dezagregarea și alterarea, eroziunea).

Astăzi, numărul și varietatea studiilor și aplicațiilor geomorfologiei au sporit considerabil, ele fiind pentru multe sectoare de activitate un ajutor indispensabil. Pentru alegerea locului unei construcții (hale industriale, de exemplu) geomorfologul efectuează printre altele studiul complex al precipitațiilor (intensitate, viteză de scurgere), al structurii reliefului (nisipos, argilos etc.) pentru a determina gradul de eroziune a locului respectiv, preconizînd soluții practice de remediere a unor fenomene degradatoare care pot periclita stabilitatea viitoarei construcții. Un alt fenomen ce stă în atenția geomorfologilor este reprezentat de așa-numitele „alunecări de teren", pentru prevenirea cărora se preconizează, de exemplu, crearea de plantații viti-pomicole masive în scopul consolidării solului respectiv.

Geomorfologia participă, de asemenea, la activitatea de depistare a unor noi resurse și bogății naturale, iar în ultima vreme își intensifică preocupările legate de stabilirea diverselor obiective turistice și amenajarea lor.

— Date fiind tradițiile bogate ale țării noastre pe tărîmul geografiei, se poate vorbi și de o școală românească de geomorfologie? Ce nivel a atins ea în momentul de față?

— De numele unor geografi români de înalt prestigiu, ca George Vîlsan, Constantin Brătescu, Mihai David, sînt legate și începuturile cercetărilor de geomorfologie în țara noastră. O activitate științifică susținută în acest domeniu s-a închegat însă abia după cel de-al doilea război mondial, cînd colective de geomorfologi au participat, alături de alți specialiști, la efectuarea unor lucrări complexe de sistematizare a unor regiuni sau raioane (Hunedoara, Reșița, depresiunea Făgărașului, Rădăuți s.a.), la ameliorarea unor terenuri agricole degradate sau aflate pe cale de degradare, la desecarea și irigarea unor importante suprafețe agricole, la preîntîmpinarea diferitelor procese de eroziune a solului.

Printre rezultatele obținute aș aminti aici numeroasele sugestii utile oferite de geomorfologi la întocmirea planurilor de sistematizare a circa 80 de localități din țară. Acestea se refereau, de exemplu, la posibilitățile de stabilire judicioasă a locurilor de amplasare a construcțiilor sau diferitelor obiective industriale, a terenurilor pentru agricultură după calitatea lor, a celor destinate căilor de comunicație, spațiilor verzi etc.

— Ce obiective mai importante stau în prezent în atenția specialiștilor noștri din acest sector?

— În momentul de față geomorfologia este chemată să se ocupe mai puțin de evoluția reliefului pe un termen foarte lung, precizînd mai degrabă, dinamica actuală a acestuia, apropiindu-se deci mai mult de nevoile imediate, practice. Sînt semnificative în acest sens solicitările multiple pe care i le fac astăzi cei care se ocupă de realizarea marilor combinate și uzine industriale. Nu mai este suficient doar ca fundațiile unei mari uzine, de exemplu, să fie solide, pe un teren corespunzător, dar însăși poziția acestor obiective economice în raport cu așezările trebuie bine gîndită : geomorfologul poate oferi, de pildă, observații prețioase privind preîntîmpinarea poluării atmosferei așezărilor (uzinele să nu fie amplasate în văi, șesuri, depresiuni unde lipsește aerisirea, iar eventualele gaze pot să se acumuleze în cantități primejdioase).

Sfera de activitate a cercetărilor de geomorfologie sporește și prin abordarea — ca o sarcină de mare însemnătate a actualei etape — a unor aspecte legate de sistematizarea satelor. Fiecare regiune a țării comportă un anumit specific al așezărilor (ce ține și de peisajul natural) reflectat și de tipul, structura, modul de organizare a satelor.

Alte cercetări se vor referi la studiul așezărilor de tip preorășenesc, organizarea rațională a agriculturii. La ameliorarea terenurilor degradate (cum sînt cele în pantă cu alunecări, din podișul Moldovei, Transilvaniei) și combaterea eroziunii torențiale, geomorfologii colaborează cu climatologii, hidrologii, precum și cu specialiștii din geografia agriculturii. Dacă avem în vedere marea răspîndire a terenurilor agricole în pantă pe teritoriul patriei noastre, ne putem da seama de vastitatea cîmpului de studiu al geomorfologiei și în același timp de marea însemnătate economică pe care o comportă redarea și păstrarea în circuitul agricol a acestor zone.

De asemenea, datorită faptului că la noi se vor construi în viitor alte și alte hidrocentrale, o parte din cercetări se vor îndrepta spre studiul lacurilor de acumulare, a albiilor acestora. În momentul de față geomorfologii Institutului de geologie-geografie al Academiei și cei de la Universitatea București studiază albia și zona viitorului lac de acumulare de pe Dunăre, în amonte de Porțile de Fier.

Desigur că în această activitate geomorfologul, ca și ceilalți specialiști, trebuie să colaboreze strîns cu organele locale nu numai sub aspectul organizării lucrărilor, dar și în ceea ce privește direcția și continutul cercetărilor. Protocoalele încheiate recent de Institutul de geologie-geografie din București, de catedrele de specialitate din Cluj și alte centre universitare cu sfaturile populare raionale și regionale consemnează necesitatea și utilitatea unor astfel de studii, a extinderii lor continue.

— Ce credeți că ar trebui întreprins pentru ca cercetarea de geomorfologie să-și aducă contribuția scontată la rezolvarea complexelor cerințe științifice și economice ale actualei etape de dezvoltare a țării noastre?

— Un aspect ce merită să stea în atenția cercetătorilor din acest sector se referă la stabilirea judicioasă a tematicii de cercetare. Din acest punct de vedere, cred că analizarea amănunțită (eventual în cadrul unei consfătuiri) a problemelor ce revin acestui domeniu în actuala etapă ar fi extrem de utilă, pentru a da tuturor specialiștilor o perspectivă clară asupra a ceea ce ei au de făcut acum și în viitor. Căci nu pot fi atribuite geomorfologiei aplicate toate acele concluzii de ordin practic ce se trag uneori fugitiv la sfîrșitul unor lucrări cu caracter pur teoretic, ci numai studiile speciale elaborate. De asemenea, nu trebuie să reducem contribuția geomorfologiei numai la furnizarea unui material informativ asupra unor locuri sau așezări omenești, sau asupra unor terenuri scoase din circuitul economic prin degradări — cum se mai întîmplă uneori în lucrările unor cercetători — ci această preocupare trebuie să fie completată de indicarea unor soluții concrete, utile.

În momentul de față, numărul specialiștilor de acest gen pregătiți în facultățile de geografie din țară nu acoperă nevoile sporite ale economiei naționale. Există de asemenea, și unele lacune în sistemul lor de pregătire. Efectuarea practicii în producție de exemplu, este deficitară sub aspectul locurilor unde se face ; ea ar putea fi extinsă mai mult și la Comitetul de Stat al Apelor, Institutul Meteorologic, D.S.A.P.C., Institutul geologic — sectoare în care prezența geomorfologilor este solicitată tot mai intens. În același timp, cred că specializarea studenților se face relativ prea tîrziu, abia în anul IV — element ce împiedică angrenarea lor rapidă în preocupările de specialitate după terminarea facultății. Se resimte și lipsa unor stații experimentale pe lîngă catedre și chiar institute, singurele existente fiind cea de la Pîngărați, aparținînd Universității din Iași, și aceea de la Orșova, pentru Universitatea București. Pe de altă parte, aș vrea să menționez că și în situația în care absolventul unei asemenea secții este repartizat în învățămînt, ca profesor, aceasta nu înseamnă o anihilare completă a aportului pe care ar putea să-l aducă la rezolvarea unor probleme științifice. Chiar în localitatea în care el funcționează ar fi util să participe la soluționarea unor importante probleme ce preocupă sfaturile populare, gospodăriile agricole de stat, cooperativele agricole de producție, privind diversele soluții pentru ameliorarea terenurilor, captarea apei pentru irigații, sau pentru consum etc. Se pare că pînă acum acest important potențial științific nu este bine folosit, majoritatea profesorilor de această specialitate mulțumindu-se să dea curs doar îndatoririlor didactice.

În încheiere aș vrea să insist și asupra unui alt aspect, neglijat multă vreme — **geografia turismului** — specialitate ce datează la noi de numai circa 2 ani, dar care într-o serie de țări a condus la înființarea de institute specializate (cum sînt cele de la Zagreb și Liubliana din Iugoslavia). Creșterea interesului și preocupării față de acest sector, eventual chiar și înființarea unor colective similare celor străine, trezirea pasiunii studenților pentru această ramură, ar reprezenta cred o altă direcție utilă a activității noastre.

Convorbire consemnată de
Aurel VARDUCA
Alexandru MUREȘAN

tv

18,00 Telecronica economică : Rentabilizarea produselor.

18,30 Clubul tinereții : „Ne-am tăiat în suflet temple". — Emisiune de Dorel Dorian.

19,30 Telejurnalul de seară.

19,50 Buletinul meteorologic.

20,00 Cronica discului.

20,30 Față-n față ; compozitori și cîntăreți.

21,00 Avanpremiera.

21,15 Film artistic : „Un cartof, doi cartofi".

22,50 Telejurnalul de noapte.

teatre

● Teatrul de operă și balet : **TRUBADURUL** — 19,30.

● Teatrul de stat de operetă (la Teatrul de vară „23 August") : **PRINȚESA CIRCULUI** — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **REGINA DE NAVARA** — 19.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **HENRIC AL IV-LEA** — 19,30, (sala Studio) : **ABSENȚA UNUI VIOLONCEL** — 20.

● Teatrul „Barbu Delavrancea" (la teatrul de vară „Herăstrău") : **CA-N FILME** — 20.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **HORIA ȘI RADU IȘI ASUMĂ RISCUL** — 19,30.

Cronica filmului

„Maiorul și moartea"

Pe maiorul Tache îl cunoaștem încă în pregeneric: din mers respinge oferta insistentă ce-i demonstrează „infinitele avantaje" ale unei asigurări pe viață. Apoi, filmul ne introduce în lumea interlopă. Reactivat după o „pauză" de aproape 30 de ani, iscusitul spărgător Solomonică și ajutoarele sale recuperează casetele pe care înainte de a fugi din țară, domnul Moarcăș, proprietar de mori și fabrici, le ascunsese într-un seif a cărui cheie s-a pierdut. Un martor inopinat (o fetiță) este înlăturat. Urmărim în continuare cursul anchetei în care maiorul îi descoperă pe vinovați și ajutat de Solomonică, interesat să fie scos din complicitatea la crimă, ia urma casetelor. Condamnarea criminalilor nu aduce însă încheierea aventurii pentru că una dintre casete a dispărut, iar din închisoare, Solomonică, prin emisarii săi urmărește răzbunarea. Amenințările repetate („Salutări și pe curînd, Moartea") îl urmăresc pe maior. Dar și de data aceasta eroul nostru se descurcă strălucit : simulează moartea, îi prinde pe cei doi pungași tocmai în momentul în care aceștia găsiseră cea de-a treia casetă și în final evită ultima „surpriză" pe care i-o pregătise adversarul : mașina infernală care explodează în momentul deschiderii casetei.

Iată în cîteva cuvinte firul unei acțiuni care la prima vedere respectă conștiincios normele elementare ale genului polițist. Și totuși, dacă filmul lui Alexandru Boiangiu reține atenția spectatorului, aceasta se datorește nu suspensiilor savante, aventurii palpitante, loviturilor de teatru, umărîrilor, violenței și dexterității eroilor în mînuirea armelor, ci tocmai simplității sale deloc spectaculoase. Ceea ce-și dorea regizorul, să fie „cît mai aproape de ancheta pe viu... să aplice în filmul artistic ceea ce a învățat ca documentarist, făcînd anchete", străbate în tonul general al filmului, în acea senzație pe care ți-o creează investigația directă, neelaborată, a realității : o citim în firescul jocului actorilor, în ambianța familiară a orașului și naturii pe care scenograful (Virgil Moise) și operatorul (Nicu Stan) știu să o aducă pe ecran fără violențe plastice, dar cu un deosebit simț al detaliului cotidian în definirea unora din cele mai pasionante scene ale filmului (interogatoriile, discuția-înfruntare din pădure).

Sub un anumit aspect, avem de-a face cu un „film polițist cinstit" — cum își definește regizorul realizarea — pentru că Boiangiu nu speculează arsenalul de procedee (și șabloane) specific genului, ci încearcă să găsească date de senzațional într-o acțiune socială curentă, care nu-și demonstrează permanent spectaculosul — și anume în apărarea vieții, liniștei și muncii noastre de răbufnirile pestilențiale ale trecutului. De aceea, poate, nici spectatorul nu protestează atunci cînd inabilitatea țesăturii de intrigă devine flagrantă (în special în întîmplările legate de cea de-a treia casetă), ci privește cu bunăvoință și interes, chiar și finalul de vădită făcătură. Asta se întîmplă pentru că așteptă permanent revelații despre oameni, despre modul lor de a gîndi și a simți, comunicate adevărat, direct, am spune documentar și — paradoxal ! — tocmai de aceea senzațional. Uneori lucrurile stau așa și asta se datorează în cea mai mare măsură actorului Gheorghe Dinică, care dă eroului viața spirituală, prezența fizică cea mai potrivită, tensiunea interioară, febra profesională și calitatea general-umană presupusă de un asemenea rol.

De multe ori însă pronosticurile filmului nu se împlinesc, realizatorii rămînînd datori și față de spectatori și față de ei înșiși, de ceea ce își doreau și ar fi putut să obțină. Nuvela lui Ion Băieșu de la care s-a plecat este, cred, un excelent temei literar pentru un film polițist și Alexandru Boiangiu a înțeles-o. Mai mult, a intuit tonul cinematografic (cel reporteric, de anchetă socială) și interpretul ideal pentru o asemenea ecranizare. Mai erau însă două condiții de îndeplinit : dezvoltarea cinematografică și consecvența de concepție a transpunerii. Or, creatorii nu-și dau tocmai aici, pe deplin, măsura. A fost eliminat un personaj foarte interesant creionat în schiță (soția) și amplificat rolul vînzătoarei (după cum ne mărturisesc unele fotografii publicate în timpul turnării, rîndurile din programul de sală dar și episodul de la Sinaia, se intenționa — și cred că era firesc — o idilă mai dezvoltată între maior și vînzătoare). Puțin inspirată mi se pare nouă compoziție a filmului, linear cronologică (în nuvelă, episodul crimei și anchetei constituie o secțiune de rememorare, substanța principală a lucrării fiind depășirea amenințării permanente cu moartea, „jocul" maiorului cu moartea). Și aceasta pentru că prezența celui de-al doilea termen cu care eroul intră în discuție — moartea, elementul de bază al nuvelei lui Băieșu — e escamotat aproape total de film, în noua lui formulă. Astfel se subminează nu numai tensiunea, dar și consistența ideii de la care s-a pornit. La Băieșu, într-o relatare aproape reportericească, maiorul cochetează cu amenințările morții, în care nu crede, dar cu care, prin însăși profesia sa, are de luptat. În film, nici crima, nici amenințarea permanentă nu mai au greutate. Nu este vorba de a pretinde filmului un fals dramatism, un alt ton general, ci de necesitatea permanentei confruntări a termenilor, de aprofundarea caracterului personajului, de frumusețea concluziei care într-o măsură este pierdută în actuala formulă a filmului. Dacă schița se termină pe un suspens dramatic (autorul ne lasă să înțelegem, după o pagină în care ironia se amestecă cu presentimentul morții, că eroul cade victimă explozie), filmul dezvoltă către final o linie parodistică și se termină pe o poantă ieftioară, lăsînd spectatorului o umbră de regret, pentru că filmul ar fi putut să fie *mai mult* decît un „film polițist cinstit".

B. T. RIPEANU

cinema

● **SPARTACUS** — film pentru ecran panoramic : PATRIA — 9 ; 12,45 ; 16,30 ; 20,15.

● **MAIORUL ȘI MOARTEA** : SALA PALATULUI (seria de bilete 1 929, orele 19,30), REPUBLICA (completare **Jucării**) — 9,15 ; 11,30 ; 14 ; 17 ; 19,15 ; 21,30, GRĂDINA DOINA (completare **Orizont științific nr. 5**) — 20,30.

● **ȘAPTE BAIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ** — cinemascop : LUCEAFĂRUL — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,30 ; 18,45 ; 21, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,45 ; 19 ; 21,15, ARENELE LIBERTĂȚII — 20,30, STADIONUL DINAMO — 20,30.

● **PE GHEAȚA SUBȚIRE** — cinemascop (ambele serii) : CAPITOL — 9,30 ; 13 ; 16,30 ; 20 ; la grădină — 20,30.

● **PRINTRE VULTURI** — cinemascop : FESTIVAL (completare **Orizont științific nr. 5**) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 , 18,30 ; 21 ; la grădină — 20,15, GRIVIȚA (completare **O uzină de lapte**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45, GLORIA (completare **Aluminiul**) — 9 ; 11,15 ; 13,45 ; 16, 18,15 ; 20,30, TOMIS (completare **Orizont științific nr. 4**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21 ; la grădină — 20,30.

● **STAN ȘI BRAN GEMENI** : CINEMATECA — 10 ; 12 ; 14.

● **VIAȚA LA CASTEL** : VICTORIA — 9 ; 12 ; 15 ; 18 ; 20,45, MELODIA — 8.30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,45 ; 21,15 (la ambele completarea **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești**), BUCEGI (completare **Dacă treci rîul Selenei**) — 9 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 21 ; la grădină — 20,30.

● **IERBURI AMARE** : CENTRAL (completare **George Coșbuc, cintăreț al pămîntului românesc**) — 9,15 ; 15 ; 18 ; 21.

● **ZORBA GRECUL** : CENTRAL — 12,15.

● **BANDA DE LAȘI** : LUMINA (completare **Orizont științific nr. 4**) — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,45, LIRA (completare **Istoria unui manuscris**) — 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30.

● **CĂLĂREȚUL DEASUPRA ORAȘULUI** : UNION (completare **Duska**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **PROGRAM PENTRU COPII** : DOINA — 9 ; 10.

● **NU SÎNT DEMN DE TINE** : DOINA (completare **Orizont științific nr. 4**) — 11,15 ; 13,45 ; 16,15 ; 18,45 ; 21,15.

● **MONDO CANE** — ambele serii : TIMPURI NOI (completare **Străinutul**) — 9— 21 în continuare.

● **JUDEX** : GIULEȘTI (completare **Gimnastul**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **PENTRU UN PUMN DE DOLARI** — cinemascop : FEROVIAR (completare **Uneltele gîndirii**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, EXCELSIOR (completare **Judecata lui Paris**) — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,45 ; 21,15, MODERN (completare **Jucării**) — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,15.

● **WINNETOU** — cinemascop (ambele serii) : DACIA — 7,30 — 20,30 în continuare.

● **DENUNȚĂTORUL** : BUZEȘTI (completare **Dacă treci rîul Selenei**) — 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30, MUNCA — 15 ; 17 ; 19 ; 21, VOLGA (completare **Judecata lui Paris**) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21.

● **APE LIMPEZI** — cinemascop : CRÎNGAȘI (completare **Șopîrla**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ** — cinemascop : UNIREA (completare **Al doilea eu**) — 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30.

● **EL GRECO** — cinemascop : FLACĂRA (completare **Tensiune înaltă la Bechet**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **JUANA GALLO** : VITAN — 15,15 ; 18.

● **DOCTOR PRĂTORIUS** — cinemascop : MIORIȚA (completare **Dacă treci rîul Selenei**) — 9 ; 11,15; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45, FLAMURA (completare **Jucării**) — 9 ; 11,30 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, GRĂDINA MOȘILOR (completare **Chemarea vulcanilor**) — 20.15.

● **FERNAND COW-BOY** : POPULAR (completare **Trezirea**) — 15,30 ; 18 ; 20.30.

● **MOARTEA VINE PE PLOAIE** : AURORA (completare **O uzină de lapte**) — 9 ; 11,15 ; 13,15 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, la grădină 20,30.

● **ANGELICA ȘI REGELE** — cinemascop : ARTA (completare **Orizont științific nr. 5**) — 8,45 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, la grădină — 20,30, COSMOS (completare **Atentatul**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, FERENTARI (completare **Mama lui Adrian**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **FANTOMA DIN MORISVILLE** : MOȘILOR (completare **Chemarea vulcanilor**) — 15,30 ; 18.

● **ROBII** : VIITORUL — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **BUMERANGUL** — cinemascop : COLENTINA (completare **Protecția broaștelor**) — 15,30 ; 17,45 ; 20.

● **MONTPARNASSE 19** : FLOREASCA (completare **Străinutul**) — 9 ; 11,45 ; 15 ; 18 ; 20,45.

● **NOTRE DAME DE PARIS** — cinemascop : RAHOVA (completare **Străinutul**) — 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30.

● **SPIONUL** — cinemascop : PROGRESUL (completare **Schiurile fermecate**) — 15,30 ; 18; 20,15.

● **CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN** : DRUMUL SĂRII — 15,30 ; 17,45 ; 20, PACEA (completare **Atentatul**) — 15,45 ; 18 ; 20,15.

● **UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE** : COTROCENI (completare **Portrete**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **VIAȚĂ DIFICILĂ** : GRĂDINA EXPOZIȚIA — 20,30.

● **UN LUCRU FĂCUT LA TIMP** : GRĂDINA VITAN — 20,30.

● **ULTIMA CAVALCADĂ SPRE SANTA CRUZ** : GRĂDINA COLENTINA — 20,30.

● **SOȚIE FIDELĂ** : GRĂDINA PROGRESUL-PARC (completare **Povestea leului**) — 20,30.

PE AFIȘ — și înăuntru

În ansamblul unui oraș de provincie, Casa de cultură reprezintă virtual cadrul propice unde se poate circumscrie în mare parte viața spirituală a localnicilor, tineri și virstnici, muncitori și intelectuali, femei și copii. La Tulcea, bunăoară, Casa de cultură a sindicatelor este un edificiu modern, cu o sală de spectacole de 800 de locuri, săli de lectură, conferințe, club, cinematograf și alte încăperi cu diverse destinații. Un adevărat palat al culturii. Există deci condiții materiale și posibilități de a oferi fiecăreia dintre categoriile enumerate manifestări care să trezească ecou în conștiința participanților, înscriindu-se totodată în sfera de preferințe personale.

N-am putea afirma că activiștii culturali locali n-ar fi preocupați de a găsi modalități atrăgătoare pentru a satisface în tot mai mare măsură cerințele publicului. Dovadă sînt programele care atrag atenția prin formulări privind acțiuni interesante și în același timp instructiv-educative, simpozioane tehnico-științifice, „Atlasul politic", „Călătorii pe meridianele globului", reprezentații de teatru, „Joi ale tineretului", seri de dans. Este consemnată și activitatea cîtorva cercuri muzical-coregrafice, de artă plastică, de radio și foto-amatori, precum și a cercurilor de studiu al limbilor străine. Iată semne care atestă bune intenții. Numai că aceste bune intenții nu sînt dublate întotdeauna de grija pentru reușita oricăreia dintre actiunile programate. Așa s-a întîmplat recent cînd, ghidîndu-ne după afișul Casei de cultură, am vrut să intrăm în sala unde la ora 19 urma să aibă loc „Joia tineretului". La ora fixată pentru începerea acțiunii sala era inaccesibilă, cu ușa încuiată. Nici mai tîrziu, cînd cineva a venit să deschidă ușa, tinerii n-au putut să pătrească la „Joia" lor. Lipseau organizatorii. Invitații plecau. În sala de dans se juca biliard. Dar nu tinerii erau aceia care aveau acces la masa de joc, ci cîtiva „maniaci" cunoscuți ca atare în tot orașul.

În legătură cu măsurile luate recent pentru reglementarea programului în întreprinderi și instituții se pun și probleme privind orarul de funcționare a Casei de cultură. Corespunde acest orar cu noul program de lucru al majorității vizitatorilor ? Se pare că la Tulcea nimeni nu și-a pus o asemenea întrebare de vreme ce manifestările sînt programate invariabil la aceleași ore, ca și mai înainte. Or, realitatea arată că se simte nevoia unei sincronizări care să aibă în vedere nu numai ora de deschidere și închidere a Casei de cultură, ci însuși procesul de deservire culturală, ce trebuie să facă față unor cerințe foarte variate. În momentul de față ar fi necesar să se treacă, eventual experimental, la organizarea unor manifestări și în timpul dimineții pentru acea categorie de vizitatori al căror timp liber este tocmai dimineața. Casa de cultură trebuie să-și facă simțită prezența zilnică în viața orașului, să devină locul preferat în care oricine, în limita timpului său liber, să găsească posibilitatea de a-și petrece în mod plăcut și folositor cîteva ore. În actualele condiții însă, programul, care include de regulă o singură manifestare pe zi, și aceea doar după-amiaza, la orele 18 sau 19, nu mai e satisfăcător.

Grigore Cuculis, directorul Casei de cultură, pare mulțumit de ceea ce se face acum. Cît despre eventualitatea diversificării programului, desfășurarea lui și în timpul dimineții, răspunsul e fără echivoc : „Nu-i cu cine acoperi". Ca și cum personalul de 15 salariați n-ar fi de ajuns.

Am discutat cu reprezentanți ai consiliului regional al sindicatelor care au analizat recent, la fața locului, problema care ne preocupă. Ne-au vorbit despre viitoare amenajări : un salon cu mesuțe, fotolii, lucrări de artă, plante exotice, un foaier mic cu fotolii, mese ; o cinematecă, un bufet-bar.

Există posibilități de folosire mai judicioasă a spațiului pentru a face din Casa de cultură un loc de întîlniri interesante și instructive, de petrecere a cîtorva ceasuri plăcute. Inlăturarea grabnică a deficiențiilor de organizare a programului, a delăsării în variatele ei forme, este o sarcină la ordinea zilei.

Aurelia GOLIANU

ȘTEFAN CAZIMIR

„CARAGIALE — universul comic"

Vitalitatea imperisabilă a marilor opere literare își află suportul lăuntric în profunzimea universului de viață pe care reușesc să-l contureze, să ni-l facă „vizibil", univers înlăuntrul căruia orice spirit atent, receptiv are plăcuta surpriză de a descoperi mereu, cu fiecare nouă lectură, alte semnificații, inedite zăcăminte de frumuseți artistice. În acest sens ne apare îndreptățită ideea autorului recentei lucrări despre Caragiale de a vorbi, în înțeles figurat desigur, de o perpetuă reînnoire a marilor opere, cu alte cuvinte de rarele lor însușiri de a dezvălui mereu alte fațete și semnificații, cu condiția (ce cade evident în sarcina criticii și a cititorilor) unei „primeniri neîncetate a unghiului de receptie". De fapt, e tocmai ceea ce încearcă să realizeze și Ștefan Cazimir în tratarea acestei problematici complexe, desemnînd o componentă fundamentală a universului artistic al operei lui Caragiale, la aprofundarea căreia critici și istorici literari proeminenți (Maiorescu, Gherea, Ibrăileanu, Paul Zarifopol, Pompiliu Constantinescu, Tudor Vianu, Șerban Cioculescu) au adus contribuții substanțiale.

În intenția de a imprima cercetării un caracter sistematic autorul își secționează lucrarea în trei părți distincte : în prima se schițează unele repere teoretice asupra comicului și se fixează, în perspectiva tradiției noastre și a specificului genului, locul și însemnătatea creației lui Caragiale, iar în celelalte două se trece la tratarea propriu-zisă a subiectului, mai întîi printr-o atentă explorare a orizontului tipologic al operei, urmată apoi, de studierea efectelor comice și a particularităților de limbaj, de stil. Aceste secțiuni semnifică astfel etape ale unei progresive interpretări a universului comic caragialesc, desfășurată într-o manieră sobră, concisă, ce poate surprinde lectorul neavizat, convins poate că unui atare subiect i s-ar adecva un stil critic viol, plin de vervă. Ștefan Cazimir evită însă o asemenea manieră care, scontînd pe efecte exterioare ar putea conduce tocmai către o tratare superficială a temei propuse.

Dintru început, într-un util „periplu", se face un istoric — cam prea sumar — al celor mai importante teorii formulate asupra categoriei estetice a comicului de diverși filozofi și scriitori (de la Platon și Aristotel pînă la Kant, Schopenhauer, Lessing, Hegel, Cernișevski, Bergson). Subliniind faptul că opera lui Caragiale, pregătită de o amplă tradiție, se înscrie „pe direcția cea mai fecundă a umorului național", autorul întreprinde o cercetare minuțioasă și argumentată asupra contribuției unor predecesori la realizarea celor dintîi întrupări artistice ale genului comic în literatura noastră și, implicit, la încheierea unui repertoriu dramatic original, detectînd și explicînd, prin paralelisme sugestive, o serie de similitudini și afinități care se stabilesc între aceste producțiuni și creația scriitorului. Și conchide, arătînd că mulți dintre aceștia — neexistînd dovada certă că i-ar fi fost cunoscuți — „îi datorează mai mult decît i-ar datora el", căci „admirația noastră pentru Caragiale răsfrînge un fascicol de simpatie asupra înaintașilor săi, ajutîndu-ne „să le înțelegem mai bine încercările oricît de modeste, să întregim mental ceea ce ele cuprind în stadiul de schiță, de intenție, de gest nedesăvîrșit".

O dată evidențiată „dialectica interioară a acestei înnoiri", printr-o analiză riguros aplicată la obiect și sprijinită pe o temeinică informație teoretică ni se relevă trăsăturile care definesc universul comic al operei lui Caragiale, apreciată, într-o importantă parte a ei, ca „un vast studiu asupra vanității, asupra întruchipărilor și metamorfozelor acesteia la o anume încrucișare a timpului cu spațiul". Observația nu este nouă ; altfel formulată, o regăsim și la alți critici. Remarcabilă însă este demonstrația argumentată, bazată pe o analiză diferențiată, în acord cu semnificațiile operei, asupra universului tipologic, ce tinde să pătrundă în interstițiile „aliajului comic" al acelor categorii de individi — „purtînd marca indelebilă a mediului în care s-au născut" și „modelați lăuntric de situația lor socială" — pe care o superioară ironie și cu mare talent i-a imortalizat Caragiale în scrierile sale. Receptiv la bogăția de nuanțe a operei și cu un simț fin al gradării faptelor, autorul relevă — fără însă a le epuiza sfera — simptomele, inflexiunile variate și trăsăturile esențiale ale comicului caragialesc, investigat mai întîi în piesele și schițele scriitorului. Neoprindu-se, „zonei așezate sub auspiciile rîsului", nuvelistica lui Caragiale comportă un registru afectiv mai deosebit, în unele scrieri comicul interferîndu-se cu tragicul („Cănuță om sucit", „Două loturi" etc), iar în altele — întreaga „alchimie a umorului", stăpînită magistral de pana creatorului, izvorînd din ștergerea granițelor dintre real și fantastic („Hanul lui Mînjoală", „Kir Ianulea", „Calul dracului").

Evitînd forțarea ușilor deschise, ispita locului comun, autorul analizează, într-un stil nuanțat, orizontul tipologic, extrăgînd unele semnificații inedite, pătrunzînd și descifrînd implicit structura lăuntrică a universului comic al operei lui Caragiale. Certificînd o dată mai mult nebănuitele valențe artistice pe care continuă să le dezvăluie cercetătorului creația scriitorului, această parte constituie, de altfel, centrul de greutate al lucrării. Cam aride, mai puțin relevante sub aspectul noutății informației, supralicitînd cîteodată amănuntul mai puțin semnificativ, se dovedesc considerațiile tehnice privind o altă sursă, nu mai puțin prodigioasă a comicului caragialesc, aceea provenind din folosirea mijloacelor verbale, a unor procedee și particularități stilistice.

Documentată și riguros concepută, lucrarea lui Ștefan Cazimir reușește, în ansamblul ei, să contureze o viziune unitară, de adîncime asupra universului comic al operei lui Caragiale, înscriindu-se ca o contribuție remarcabilă la studierea creației scriitorului.

Adrian ANGHELESCU

CU PRILEJUL SESIUNII COMISIEI MIXTE GUVERNAMENTALE DE COLABORARE ECONOMICĂ ROMÂNO-UNGARĂ

Marți seara tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă guvernamentală de colaborare economică româno-ungară, a oferit un dineu în cinstea tovarășului Antal Apro, vicepreședinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc ungar, președintele părții Ungare în Comisia mixtă, și a persoanelor care îl însoțesc.

(Agerpres)

Colocviu de matematici

Sub egida Academiei și a Ministerului Învățământului, au început marți lucrările „Colocviului de analiză funcțională și aplicații la ecuații diferențiale", care se desfășoară la Facultatea de matematică-mecanică a Universității bucureștene.

Participanții — academicieni, profesori din învățământul superior, specialiști din București și alte orașe, precum și matematicieni de peste hotare — dezbat timp de 6 zile aproape 60 referate și comunicări științifice. Ele vor prilejui o amplă trecere în revistă a ultimelor rezultate obținute în cercetările privind analiza funcțională, spațiile vectoriale, sistemele de ecuații diferențiale, modelele fundamentale ale matematicii, teoria axiomatică a potențialului, reprezentări integrale și spații funcționale nucleare, produse tensoriale, topologice și altele.

(Agerpres)

Chimia ieșeană la timpul viitor

(Urmare din pag. I)

Venit aici de la Săvinești, nu fără emoții (și nu cele ale oricărui început), ci „altele, de un fel deosebit, fiindcă Iașul în materie de chimie obligă", inginerul dă fel de fel de explicații despre această uzină, nu fără a pune în „reacție" trecutul și prezentul. Și nimic nu mi se pare nefiresc. Nici chiar acel „obligă" fiindcă ne găsim la Iași. Viitorii fabricanți de „lină" și „bumbac" din gaze și lichide n-au încă interioarele elegante ale celorlalte unități chimice date în funcțiune la Iași, ca alături de planurile lor să atîrne fotografia lui Petru Poni sau a lui Eminescu. Acel „obligă", explicabil pentru meleagurile pe care s-a înălțat o adevărată zonă industrială, vine de acolo din atmosfera micului laborator înființat aici cu un secol în urmă de Poni, sau poate, mai de departe.

În baraca beneficiarului și constructorului cuvintele nu au rezonanța de catedrală, dar memoria reține: la începutul secolului al XVIII-lea aici apare prima noastră carte cu preocupări de chimie — o expunere a doctrinelor alchimistului Van Helmont, datorată lui Dimitrie Cantemir; în 1840 „Albina românească" anunță efectuarea primei experiențe chimice (probabil prima din țară) a elevilor profesorului Stamati de la Academia Mihăileană; apoi, Petru Poni — întemeietorul chimiei românești, A. Obregia, N. Costăchescu, Radu Cernătescu, C.V. Gheorghiu — ca să amintim numai primele valori de savanți din acest domeniu. Toți aceștia au năzuit spre cele spuse de Petru Poni, că „numai utilizînd toate puterile vii ale națiunii, după valoarea lor, puteți asigura progresul nostru cultural și mărirea patriei române". Un testament al unui mare savant, pe care îl înfăptuim astăzi...

Acel „obligă" spus pe un șantier are în vedere și faptul că cele mai de seamă școli ale științei românești, și cu personalitățile în jurul cărora s-au format, sînt legate de numele Iașului; că, asemenea ca în artă și literatură, stele de prima mărime ale științei noastre s-au ridicat din această parte a țării, pămînt darnic de inteligență românească.

Multe școli din trecutul Iașului nu mai ocupă astăzi primele locuri, iar unele au rămas ca amintire. Dintre cele care fac excepție, în primul rînd, este școala de chimie. Urmașii lui Poni și Cernătescu contribuie la tot ce facem astăzi pe măsura înaintașilor.

De aceea tînărul director, împreună cu cei cîțiva oameni — nucleul viitoarei uzine — majoritatea veniți din alte părți ale țării, au în vedere acel „obligă" al Iașului. Așa s-a întîmplat și la începutul altor fabrici chimice ale acestui oraș. Și nu numai la început.

Deocamdată schițe, mașini, pămînt răscolit... Oamenii viitoarei uzine, în număr de 3 000 cîți trebuie să fie în „plinul" ei, mai sînt încă poate elevi în ultimul an la școli și institute. O bună parte dintre ei se află la Săvinești, sau în alte fabrici cu profil asemănător, pentru specializare.

Deocamdată șantier, cu necazurile lui, cu disputele dintre constructor și beneficiar, cu rămineri în urmă din cauza lipsei de documentație (veșnica lipsă!), dar și cu hotărîrea de a recupera, de a corecta cifrele, ca uzina să fie construită înainte de termenul stabilit.

Vor sosi în curînd și agregatele ultramoderne, unele din import, altele de producție proprie. Vor fi și probele tehnologice, primele șarje de „bumbac" și „lînă" în care chimiștii prezenți încă de pe acum aici vor să depășească „umbrele" începutului frecvente la unele fabrici din țară. Alături de produsele de melană și relon cu marca Săvineștilor vor fi și cele din poliester, mai aproape de lînă și bumbac, mai frumoase și mai durabile.

Așadar, o nouă uzină la Iași, un nou semn al îndeplinirii năzuințelor atîtor savanți, care au dus faima acestui oraș — Iașul care însemna în trecut, în sens restrîns, cultură. Astăzi, cultură + industrie.

Ieri în țară: vreme s-a menținut călduroasă, cu cerul variabil. Unele înnorări mai accentuate s-au semnalat după-amiază în regiunea de munte și pe alocuri în Muntenia, unde au căzut averse însoțite de descărcări electrice. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 24 de grade la Sulina și 33 de grade la Săcuieni, Chișinău Criș, Sînnicolau Mare, Răuți, Băilești, Buzău, Urziceni, Călărași, Hîrșova și Medgidia. **La București:** vremea a fost călduroasă, cu cerul mai mult senin dimineața. În cursul după-amiezii cerul s-a înnorat treptat și au căzut averse însoțite de descărcări electrice. Vîntul a suflat slab. Temperatura maximă a atins 33 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 29, 30 iunie și 1 iulie. În țară: vreme călduroasă. Cerul va fi variabil, prezentînd înnorări mai accentuate în jumătatea de nord-vest a țării, unde vor cădea averse locale, însoțite de descărcări electrice. În rest, averse izolate. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 10 și 20 de grade, iar maximele între 24 și 34 de grade. **În București:** vreme călduroasă, cu cer variabil, favorabil ploii slabe, însoțite de descărcări electrice. Vînt potrivit. Temperatura se menține ridicată.

vremea

Cronica zilei

În legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră, ambasadorul Republicii Islamice a Pakistanului la București, Ahsan-ul-Huque, a oferit marți după-amiază o recepție în saloanele hotelului Athenée Palace.

Printre invitați se aflau Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Au participat, de asemenea, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, dl. François Missoffe, ministrul tineretului și sportului din Franța, care, la invitația Consiliului general al U.C.F.S., a făcut o vizită în țara noastră.

★

Președintele Institutului italian pentru comerț exterior, prof. Antigono Donati, care ne-a vizitat țara cu prilejul organizării expoziției „Italia produce", a părăsit marți Capitala.

Înaintea plecării, Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț, a oferit o masă în cinstea oaspetelui.

★

Marți la amiază a părăsit Capitala, plecînd la Ankara, o delegație a Oficiului Național de Turism, condusă de Nicolae Bozdog, președintele Colegiului O.N.T., care va participa la lucrările celei de-a 2-a conferințe a organelor de stat pentru turism din țările balcanice.

★

Ministrul poștelor și telecomunicațiilor, Mihai Bălănescu, care a participat la Centenarul mărcii poștale maghiare, s-a reîntors marți dimineața în Capitală.

★

Marți la amiază a părăsit Capitala Mohamed Lamrani, președintele Federației camerelor de comerț din Maroc și președinte al Camerei de Comerț din Casablanca, care a făcut o vizită în țara noastră.

(Agerpres)

CE E NOU ÎN LEGĂTURĂ CU ASIGURAREA AUTOTURISMELOR

Pentru a veni în sprijinul posesorilor de autoturisme care doresc să încheie asigurări, Administrația Asigurărilor de Stat a adus unele îmbunătățiri acestei forme de asigurare, acordînd noi avantaje asiguraților, precum și unele simplificări în îndeplinirea formelor de plată a despăgubirilor.

Astfel, s-a prevăzut ca atunci cînd un autoturism aparține mai multor proprietari, asigurarea se poate încheia, fără nici un adaos de primă, pe numele tuturor proprietarilor, ADAS acoperind daunele produse de fiecare dintre proprietarii autoturismului.

În asigurarea de avarii (distrugerea sau deteriorarea autoturismului cauzate din vina sau fără vina asiguratului), pe lîngă riscurile acoperite în aceasta, s-au mai cuprins și cazurile de furt ale autoturismului sau a unor părți ale acestuia (din încăpere încuiată, cu urme de efracție), precum și pagubele produse ca urmare a tentativei sau comiterii furtului autoturismului, a unor părți ale acestuia sau a unor bunuri din autoturism.

În caz de daună pricinuită autoturismului ca urmare a unui risc cuprins în asigurare, despăgubirile se plătesc nu numai pe baza devizului de reparație, ci și în baza postcalculației privitoare la reparație.

Devizul de reparație trebuie să fie întocmit de o unitate socialistă, dar reparația poate fi făcută oriunde, oricînd chiar și de către asigurat.

De asemenea, s-a prevăzut ca la calcularea despăgubirii să nu se mai scadă uzarea (în raport cu vechimea, întrebuințarea și starea de întreținere a autovehiculului) din costul manoperei, parbrizului, materialelor auxiliare etc., ci numai din valoarea pieselor sau materialelor înlocuitoare noi sau recondiționate.

La asigurarea autoturismelor pentru cazurile de despăgubiri civile, ADAS compensează nu numai sumele pe care asiguratul — din vina sa — ar fi obligat să le plătească persoanelor accidentate sau celor care au suferit pagube la bunuri, ci și acele sume pe care soția (soțul) asiguratului sau alți membri de familie (care sînt în întreținerea asiguratului, locuind și gospodărind în comun cu acesta) trebuie să le plătească ca urmare a unor accidente ce s-au produs în timpul cînd conduceau autoturismul asigurat. În cadrul acestei asigurări se compensează și cheltuielile de judecată chiar dacă asiguratul nu a fost obligat la plata unor despăgubiri civile.

Pentru plata operativă a unor despăgubiri civile s-a prevăzut ca pentru pagube pricinuite la bunuri sau animale — în limita sumei de 5 000 de lei — despăgubirea să se poată acorda fără hotărîre judecătorească și pe bază de învoială între asigurat și persoana păgubită, cu acordul Administrației Asigurărilor de Stat.

CU PRILEJUL FESTIVALULUI „GEORGE ENESCU"

Simpozion de muzicologie

Numeroși muzicieni români și străini vor prezenta comunicări la primul Simpozion internațional de muzicologie, care se va desfășura în luna septembrie la București, în cadrul celei de-a IV-a ediții a Concursului și Festivalului „George Enescu". Simpozionul, conceput ca o contribuție pe plan internațional la exegeza enesciană, va dezbate noi aspecte legate de aportul lui George Enescu la dezvoltarea școlii muzicale românești și la îmbogățirea peisajului muzical contemporan.

Circa 15 comunicări ale muzicologilor români vor ilustra „Rolul lui Enescu în cultura muzicală românească". „Limbajul muzicii enesciene", „Ideia ciclică în sonatele lui George Enescu", „Dramaturgia leitmotivului în opera „Oedip", „Conceptul modal în muzica lui Enescu" și altele. „Anii de studiu ai lui Enescu la Viena", „Activitatea artistică și pedagogică a lui Enescu în Franța", „George Enescu și cultura muzicală sovietică", „Oedip, George Enescu și problema operei în secolul XX", „Structurile microtonale la Enescu și alți compozitori din școlile naționale ale secolului XX" sînt cîteva din titlurile comunicărilor ce care s-au înscris la simpozion compozitori, muzicologi, critici muzicali și istoriografi cunoscuți din Austria, Cehoslovacia, Franța, Italia, Iugoslavia, Ungaria, Uniunea Sovietică și alte țări.

Textele prezentate în cadrul simpozionului și discuțiile ce vor urma vor fi editate într-un volum special.

(Agerpres)

230 de autoturisme

Tragerea la sorți pentru trimestrul II 1967 a libretelor de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme va avea loc în Capitală, la 27 iulie. Casa de Economii și Consemnațiuni ne informează că la această tragere se vor acorda pentru cîștigători 230 de autoturisme din mărcile Fiat 1800, Volga, Skoda 1000 M.B., Fiat 850 și Trabant 601.

Pînă la 30 iunie a.c. inclusiv se pot efectua depunerile sau completările de sume pe libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme care dau dreptul de participare la tragerea la sorți pentru al treilea trimestru.

Șanse oferite de „Lozul în plic"

Muncitorul Pavel Cojocaru de la Uzina de tablă din Galați, aflat în concediu la Govora, și Costică Stereș, ajutor de miner, din regiunea Bacău, care-și petrecea concediul la Palanca, au jucat la „Loz în plic". Spre marea lor bucurie, ei au obținut lozul cel mare, de cîte 20 000 de lei. Firește, după încasarea premiilor de cîte 20 000 de lei fiecare, concediul a devenit și mai plăcut.

La „Loz în plic" se pot obține cîștiguri în bani de cîte 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei și altele, precum și cîștiguri în autoturisme de diferite mărci și capacități — Renault 10 Major, Moskvici 408, Wartburg 312/1, Fiat 850, Wartburg-Lux, Wartburg Standard, Trabant 601 — precum și diferite obiecte ca: motociclete, televizoare, frigidere, aparate de radio și altele. Autoturismele și celelalte premii în bani sau obiecte se eliberează imediat la prezentarea lozului.

În orice localitate se poate juca la „Loz în plic".

SPORT

ȘAH În meciul România-Polonia echipa noastră conduce cu 5-2

La Varșovia a început meciul amical de șah dintre reprezentativele României și Poloniei. Întîlnirea se dispută tur-retur, la 12 mese (9 băieți și 3 fete).

După partidele din tur, echipa României conduce cu 5—2 (5). O comportare bună au avut șahistele noastre, care au realizat 2,5 puncte din trei posibile: Alexandra Nicolau a învins-o pe Radzikovskaia, Margareta Teodorescu pe Szota, iar Elisabeta Polihroniade a remizat cu Helvig. Ungureanu l-a învins pe Balczerowski. Partidele Ghițescu-Kostro, Ciocîltea-Doda și Pavlov-Grombcewski s-au încheiat la egalitate, iar celelalte s-au întrerupt.

FOTBAL

Astăzi, semifinalele „Cupei României"

Meciurile penultimului „act" al tradiționalei competiții fotbalistice „Cupa României", semifinalele, se desfășoară astăzi după cum urmează: RAPID BUCUREȘTI — FORESTA FĂLTICENI, *la Bacău* și STEAUA — C.F.R. TIMIȘOARA, *la Hunedoara*. Ambele întîlniri încep la ora 17 și vor fi *transmise în întregime la radio, alternativ pe programul I.*

Finala este programată duminică, 2 iulie, la București.

PROGRESUL în turneu la Rijeka

În orașul iugoslav Rijeka a început un „turneu al speranțelor" la care participă echipe de club din mai multe țări. În grupa D, echipa bucureșteană Progresul a învins cu 3—0 pe Triestina și a terminat la egalitate, 0—0, cu Partizan Belgrad. Alte rezultate: *grupa A:* Dukla Praga — Juventus Torino 2—0; *grupa B:* Dynamo Zagreb — Rapid Viena 1—0; T.S.K.A. Sofia — Orient Rijeka 2—0; *grupa C:* Sarajevo — M.T.K. Budapesta 2—2.

Vizita echipei DUKLA PRAGA

Sîmbătă, la Constanța, cunoscuta echipă cehoslovacă Dukla Praga va susține un meci amical cu formația locală Farul. Miercuri, 5 iulie, fotbaliștii cehoslovaci vor juca la București cu Rapid sau Steaua.

În cîteva rînduri

JUCĂTORII ROMÂNI DE TENIS Ion Țiriac și Ilie Năstase și-au făcut ieri debutul în noua ediție a mareiui turneu internațional de la Wimbledon. Țiriac, în formă bună, l-a învins în trei seturi, 6—2, 6—1, 6—4, pe italianul Di Maso, în timp ce Năstase, acomodîndu-se foarte greu cu terenul de gazon, a fost întrecut cu 6—4, 6—4, 6—2 de englezul Curtis. Deși ne aflăm doar în primul tur, surprizele continuă. După eliminarea lui Manuel Santana, alți doi jucători spanioli, Gisbert și Arilla, au fost eliminați. **Rezultate tehnice:** Smith (S.U.A.)—Gisbert (Spania) 10—8, 6—4, 6—4; Pilici (Iugoslavia) — Macmanus (S.U.A.) 6—8, 14—12, 7—5, 6—2; Leschly (Danemarca)—Arilla (Spania) 6—3, 6—2, 6—1; Chanfreau (Franța)—Holecek (Cehoslovacia) 2—6, 6—4, 1—6, 6—3, 6—4.

TRADIȚIONALA COMPETIȚIE DE ATLETISM „MEMORIALUL ROSICKI" va avea loc la Praga sîmbătă și duminică. Din lotul sportivilor români pentru acest concurs fac parte Virginia Bonci (înălțime), Serban Ioan și Al. Spiridon (înălțime), I. Naghi (disc).

ÎN TURNEUL DE FOTBAL DE LA KARLOVI VARY, Slovan Bratislava a terminat la egalitate, 1—1 (0—0), cu echipa italiană Atalanta Bergamo.

ECHIPA MASCULINĂ DE HANDBAL GRÛN WEISS (R. F. a Germaniei) a evoluat la Krasnodar în compania formației Burevestnik Krasnodar. Handbaliștii sovietici au învins cu 21—18 (9—8).

DUPĂ DOUĂ ZILE, ÎN CONCURSUL DE PENTATLON MODERN DE LA BUDAPESTA conduce F. Török (Ungaria) cu 2 200 puncte, urmat de colegii săi Varga — 2 160, Mona — 2 050, Poor — 1 900 și suedezul Jacobsson — 1 855 puncte. Proba de sabie a fost cîștigată de Török.

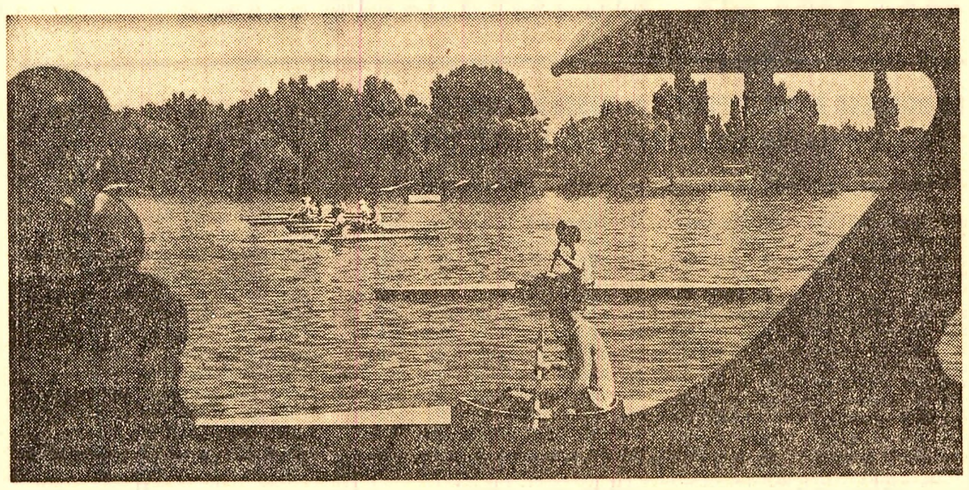

La antrenament, pe lacul Herăstrău — Foto: S. Cristian

viața internațională

ÎN SUBCOMITETUL O. N. U. PENTRU PROBLEMELE SPAȚIULUI COSMIC

GENEVA 27 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: La Geneva și-a început lucrările cea de-a VI-a sesiune a Subcomitetului juridic O.N.U. pentru problemele spațiului cosmic. Pe ordinea de zi figurează elaborarea unui proiect de convenție privind salvarea și înapoierea astronauților și a vehiculelor cosmice, a unui proiect privind responsabilitatea statelor pentru daunele provocate de obiectele lansate în spațiul cosmic și examinarea problemelor legate de definirea spațiului cosmic și folosirea spațiului cosmic și a corpurilor cerești, inclusiv diversele implicații ale comunicațiilor spațiale.

În dezbaterile asupra proiectului de convenție privind salvarea și înapoierea astronauților și navelor cosmice, reprezentantul român Paul Gogeanu a insistat asupra necesității ca documentele ce se elaborează să fie deschise spre aderare tuturor statelor, fără nici un fel de discriminări. Abordînd problema responsabilității pentru daunele provocate prin lansarea de obiecte în spațiul extraatmosferic, delegatul român a cerut ca reglementarea juridică a acestei probleme să fie concepută într-un spirit de perfectă egalitate între toate statele.

Colaborare utilă

Un articol din ziarul „Nepszabadság"

BUDAPESTA. — Ziarul „Nepszabadság" a publicat recent sub semnătura lui Köszegi Frigyes un amplu articol intitulat „Colaborare utilă", în care sînt reluate ecouri din Paris și Nürnberg în urma semnării la 6 ianuarie 1967 a contractului care prevede că firma franceză „Renault" și firma vest-germană „MAN" vor colabora între ele în vederea înființării unei noi uzine constructoare de motoare la Győr, în R. P. Ungară. Valoarea tranzacției însumează 110 000 000 franci francezi.

„Putem constata fără exagerare că această tranzacție de 110 000 000 franci francezi constituie un eveniment însemnat și în viața concernului „Renault", chiar mai mult el poate servi pentru o lungă perioadă drept bază pentru dezvoltarea relațiilor comerciale ungaro-franceze, arată „Nepszabadság" reluînd extrase din ziarul firmei „Renault". Se știe că dintre firmele franceze concernul „Renault" a fost primul care a intrat în relații cu țările socialiste, înainte de toate cu U.R.S.S. Considerăm că tranzacția încheiată cu Ungaria este utilă și totodată importantă".

După ce arată că firmele „Renault" și „MAN" s-au organizat într-un concern ocazional pentru a livra Ungariei licența și uzina constructoare de motoare, „Nepszabadság" menționează declarația directorului adjunct în problemele exportului al firmei franceze care proiectează uzina de motoare de la Győr privind numeroasele avantaje ale acestei tranzacții comerciale, printre care un criteriu esențial îl constituie și faptul că Ungaria plătește în devize numai 40 la sută din prețul licenței, iar restul prin livrări de piese de motoare realizate la Győr. Sînt avantajoase de asemenea și condițiile de acordare a creditelor. În continuare interlocutorul francez a spus, referindu-se la rolul concernului „Renault": Filiala mea a proiectat uzina; aici la Paris se realizează majoritatea mașinilor și utilajelor. Noi am început lucrările de proiectare încă de la elaborarea ofertei. Apoi referindu-se la vizita făcută recent la Győr el a declarat: Am văzut construcțiile modernizate ale fostei uzine „Rába" în care există toate condițiile pentru montarea noii uzine de motoare. Pregătirile sînt excelente și rapide.

La Nürnberg, centrul firmei „MAN", uzina din Győr este, de asemenea, cunoscută, arată „Nepszabadság". Franz Bohn, director comercial adjunct, a arătat că uzina din Győr a achiziționat licențe pentru două tipuri de motoare. Amîndouă sînt de șase cilindri și de 10 350 cm³; de 200 respectiv 192 CP.

Pe baza acordului, firma „MAN" și-a asumat obligația perfecționării motoarelor realizate la Győr. Încă de pe acum se experimentează motorul de 230 CP. Concernul „MAN" s-a obligat ca pînă în anul 1969 să pună gratuit la dispoziția Ungariei documentația motorului de 230 CP. El s-a obligat în plus ca pînă la expirarea contractului de licență, deci timp de un deceniu, să predea uzinei din Győr întreaga documentație privind modernizarea motoarelor în cauză.

Recent comentatorul economic al publicației „Nürnberger Nachrichten" a scris un amplu articol în care a prezentat uzina din Győr exprimîndu-și opiniile despre importanța tranzacției. „Csepel" și „Ikarus" sînt mărci cunoscute pe piața mondială — scrie comentatorul. „Peste cîțiva ani pe baza licenței „MAN" motoarele autobuzelor Ikarus vor fi fabricate la Győr. Astfel industria ungară își va putea consolida locul ei remarcabil pe piețele vechi și va putea cuceri totodată piețe noi. De ce sînt importante, utile toate aceste contracte pentru industria din Nürnberg? În primul rînd, pentru că pînă în prezent nu am încheiat încă cu Ungaria o tranzacție de asemenea amploare. Desigur însă că vinzarea licenței „MAN" va pulsa singe sănătos în arterele comerțului dintre Ungaria și R.F.G. care astfel — să sperăm — va lua amploare...", arată în încheiere comentatorul vest-german în articolul reprodus de „Nepszabadság".

„Operația San Carlos"

Evenimentul a devenit cunoscut de abia acum.

Mesaje în cod au pornit în zorii zilei de la sediul central al Digepolului spre toate rezidențele sale de pe cuprinsul Venezuelei: „prindeți și înaintați"... De atunci telefoanele poliției secrete zbîrnîie fără întrerupere. Voci nerăbdătoare întreabă: — vești noi? Voci dezolate răspund: — nimic nou! La începutul lunii februarie, un reprezentant sus-pus al poliției din Venezuela declara cu aroganță: „nu ne îndoim că liderii comuniști care au fugit și complicii lor vor fi capturați neîntîrziat". Au trecut cinci luni încheiate. Rezultatele sînt nule.

Cine sînt cei pe care afișele, tipărite și lipite pretutindeni prin grija poliției, îi popularizează astfel involuntar? Ei sînt: **Pompeyo Marquez** — care a condus activitatea Partidului Comunist din Venezuela în timpul cînd secretarul său general, Jesus Faria, se afla internițat; **Guillermo Garcia Ponce** — membru al juntei patriotice a reprezentanților partidelor care, în 1958, a organizat insurecția pentru răsturnarea dictaturii lui Jimenez; **Teodoro Petkoff** — unul dintre conducătorii tineretului comunist. Toți trei sînt membri ai Biroului Politic al P.C. din Venezuela. Cu toate că erau membri ai parlamentului, în 1963, o dată cu dezlănțuirea valului de teroare împotriva comuniștilor și a altor reprezentanți ai forțelor progresiste din această țară, au fost arestați împreună cu numeroși alți patrioți pentru ca apoi, fără măcar un simulacru de proces, să fie aruncați în temnița-forăreață San Carlos.

...În dispozitivul regimului penitenciar din Venezuela, vechea fortăreață San Carlos, cu groasele ei ziduri părea inexpugnabilă. Patru încercări de evadare s-au petrecut de-a lungul vremii în această cetate și toate patru dăduseră greș. Cei 25 de deținuți politici, aflați aici, sînt păziți de o adevărată garnizoană cu un efectiv de 350 de oameni. Zi și noapte mașini blindate dau ocol închisorii, nici un vehicul nu are voie să staționeze în apropiere.

Cam la un an după întemnițarea celor trei conducători comuniști, un oarecare Meheme Simon Cachine **a sosit în împrejurimile închisorii** San Carlos. El a ochit o prăvălioară, aflată peste drum de fortăreață, și a cumpărat-o. Locuitorii au început să-l simpatizeze deoarece era generos și plin de solicitudine față de nevoile lor; treptat a cîștigat încrederea ofițerilor care comandau garda închisorii, iar unul din ei i-a eliberat chiar un permis pentru a circula în regiune zi și noapte „Negustorul" a început să folosească din plin toate ușurările pe care le obținuse. După ce-și termina activitatea, seara, închizîndu-și prăvălioara, începea, împreună cu două sau trei ajutoare, o cu totul altă muncă. Lăzile cu mărfuri erau date la o parte, o trapă se deschidea în podea...

Înarmați cu lopeți și cu saci, „prăvăliașii" coborau în pivniță și de acolo săpau, centimetru cu centimetru, o gură de tunel în direcția închisorii. Ce se întîmpla cu pămîntul scurmat? Era încărcat în saci de făină sau de zahăr și în fiecare zi bătrînul Chevrolet al băcanului lua drumul orașului... Timp de peste doi ani, noapte cu noapte — mii și mii de ore — sirianul și ajutoarele sale au săpat un tunel în lungime de 60 de metri. Pentru ca nici un zgomot să nu pătrundă în afară, canalul a fost săpat la o adîncime de trei metri. Și astfel a sosit ziua cînd tunelul a fost gata. Dar acum trebuia așteptat momentul cel mai favorabil pentru a pătrunde chiar în mijlocul închisorii. S-a ales o zi de sărbătoare, cînd Caracasul era în plin carnaval. După ce au făcut un ultim tur al celulelor, gardienii s-au retras. Dar la raportul din dimineața următoare, comandantul gărzii a înregistrat trei lipsuri la apel: Marquez, Ponce, Petkoff. De abia mai tîrziu s-a putut descoperi în celula lui Petkoff, sub cușetă, un orificiu care pătrundea prin planșeul de beton...

Senzația pe care a produs-o evadarea de la San Carlos nu s-a stins nici astăzi. ...Tovarășii Marquez, Ponce și Petkoff și-au reluat pozițiile de luptă, iar cea de-a 8-a plenară a C.C. al partidului, care a avut loc „undeva în Venezuela", le-a încredințat importante funcții în munca ilegală.

Emil MIRONESCU

viața internațională

TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER A PĂRĂSIT NEW YORK-UL

NEW YORK 27. — Trimisul special Agerpres, R. Căplescu, transmite: Luni seara, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a părăsit New York-ul îndreptîndu-se cu avionul spre patrie.

La aeroportul „Kennedy", conducătorul delegației țării noastre la sesiunea extraordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite a fost condus de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, Gheorghe Diaconescu, reprezentant permanent la O.N.U., și Iosif Gheorghiu, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Socialiste România la Washington. Erau de față membri ai misiunii permanente a României la O.N.U.

Sosirea la Paris

PARIS 27 (Agerpres). — În drum spre patrie, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care a participat la lucrările sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. consacrate examinării situației din Orientul Apropiat, a sosit marți la ora 10,15 (ora locală) la Paris.

DECLARAȚIA M. A. E. AL R. D. VIETNAM

HANOI 27 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă energic acțiunile agresorilor americani care au ras de pe fața pămîntului unele cătune aflate în partea de nord a zonei demilitarizate. În zilele de 20 și 21 iunie, se arată în declarație, aviația americană a bombardat trei cătune situate în partea de nord a zonei demilitarizate asupra cărora a aruncat 700 bombe de diferite tipuri. În același timp, tunuri de artilerie amplasate pe nave de război americane sau în partea de sud a zonei demilitarizate au tras mii de salve asupra acestor cătune. La 23 iunie, aviația americană a întreprins din nou 30 de raiduri asupra acelorași cătune aruncînd peste 200 de bombe de diferite tipuri, iar artileria americană a tras peste 500 de salve.

Guvernul S.U.A., se subliniază în declarație, trebuie să respecte cu strictețe statutul zonei demilitarizate, să înceteze imediat toate activitățile militare aeriene, navale și terestre din această zonă. De asemenea, trebuie să pună capăt imediat războiului de agresiune din Vietnam, să înceteze necondiționat bombardamentele și toate celelalte acțiuni de război îndreptate împotriva R. D. Vietnam, să retragă toate trupele sale și pe cele satelite din Vietnamul de sud și să respecte cu strictețe drepturile naționale fundamentale ale poporului vietnamez, așa cum sînt recunoscute în acordurile de la Geneva din 1954.

Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 27 (Agerpres). — Primul vorbitor în ședința de marți dimineața a Adunării Generale a O.N.U. consacrate examinării situației din Orientul Apropiat a fost Ahmed Balafrej, ministru, reprezentant personal al regelui Marocului. El a cerut retragerea imediată a trupelor izraeliene din teritoriile ocupate. Ministrul afacerilor externe al Irakului, Adnan Pachachi, care s-a urcat apoi la tribună, a criticat poziția S.U.A. în conflictul ce a avut loc în Orientul Apropiat.

Comisarul federal pentru informații al Nigeriei, Anthony Enharo, a propus Adunării Generale un plan de pace în șase puncte care prevede, printre altele, retragerea trupelor izraeliene din zonele ocupate, crearea unor zone tampon de-a lungul frontierelor Izraelului cu țările arabe, unde să fie plasată o forță a O.N.U., rezolvarea problemei refugiaților cu sprijinul marilor puteri și promovarea de către O.N.U. a unui tratat de pace pentru Orientul Apropiat, bazat pe recomandările reprezentantului ce ar urma să fie trimis la fața locului de secretarul general al O.N.U.

Ministrul afacerilor externe al Argentinei, Nicanor Costa Mendez, a declarat că retragerea forțelor izraeliene nu va fi suficientă pentru instaurarea păcii în Orientul Apropiat. Această retragere, a spus el, trebuie să coincidă cu încetarea stării de beligeranță astfel încît toate părțile, sustrase oricăror presiuni, să poată căuta ele însele soluțiile crizei. Ministrul argentinean a adăugat că în ce privește problema Ierusalimului, aceasta trebuie rezolvată în conformitate cu hotărîrile Adunării Generale. Ultimul vorbitor în ședința de dimineață a fost reprezentantul Finlandei, Max Jakobson, care, subliniind neutralitatea țării sale, a declarat că trupele izraeliene trebuie să fie retrase de pe teritoriile cucerite.

NEW YORK. Secretarul de Stat al S.U.A., Dean Rusk, a avut marți o întrevedere cu Mahmoud Fawzi, vicepreședinte al Consiliului Executiv al R.A.U. pentru afacerile externe. Surse ale delegației S.U.A. au indicat că aceasta a fost a doua întrevedere între cei doi oameni de stat de cînd R.A.U. a rupt relațiile diplomatice cu S.U.A.

CAIRO. Într-un interviu publicat de săptămînalul egiptean „Rosa Le-Youssef", regele Hussein al Iordaniei s-a pronunțat pentru convocarea „cît mai curînd posibil" a unei conferințe arabe la nivel înalt.

JERICHO. — Marți dimineața, pe malul fluviului Iordan, în apropierea localității Jericho a avut loc un schimb de prizonieri între Izrael și Iordania.

Întrevedere C. Mănescu – E. Zinsou

NEW YORK 27 — Trimisul special Agerpres, R. Căplescu, transmite: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a primit la sediul Misiunii permanente a României la O.N.U. pe Emile Zinsou, ministrul afacerilor externe al Republicii Dahomey. În cursul întrevederii, cei doi miniștri de externe au discutat probleme legate de actuala sesiune extraordinară a Adunării Generale a O.N.U.

A. KOSÎGHIN A SOSIT LA HAVANA

HAVANA 27 (Agerpres). — Alexei Kosîghin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a sosit în seara zilei de 26 iunie la Havana, într-o vizită de prietenie. La sosire, pe aeroportul „José Marti", el a fost întîmpinat de Fidel Castro, prim secretar al C.C. al P. C. din Cuba, primul ministru al Cubei, Osvaldo Dorticos, președintele Republicii Cuba, și de alți conducători cubani.

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR CONGRESULUI P. C. DIN MEXIC

CIUDAD DE MEXICO 27 (Agerpres). — La Ciudad de Mexico s-a încheiat cel de-al XV-lea Congres al Partidului Comunist din Mexic. Participanții la congres au dezbătut probleme legate de situația internă și au stabilit sarcinile partidului în perioada actuală.

Tensiune în Bolivia

Bolivia cunoaște momente de mare tensiune. Instituirea stării excepționale la începutul acestei luni a fost urmată de suspendarea garanțiilor constituționale, de arestări masive, iar în ultimele zile de intervenția brutală a armatei împotriva minerilor din districtele Catavi, Siglo Veinte și Huanuni. Represiunile sîngeroase de sîmbătă, soldate cu 16 morți și 61 de răniți, au provocat un puternic val de indignare în întreaga țară. Potrivit informațiilor provenite din Oruro — transmite agenția France Presse — situația în regiunea masacrului rămîne încordată. Înmormîntarea victimelor s-a desfășurat luni într-o atmosferă de mînie și revoltă. Minerii din localitățile amintite ca și din alte mine au încetat lucrul timp de 24 de ore,

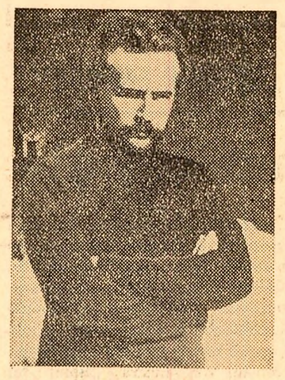

Regis Debray în închisoarea din Santa Cruz

în semn de doliu și protest. Confederația universitară boliviană s-a declarat în stare de urgență.

Pentru a liniști spiritele, președintele republicii, generalul Barrientos, a adresat duminică un mesaj națiunii boliviene. Încercînd să arunce vina pentru cele întîmplate asupra muncitorilor, șeful regimului militar a subliniat că ordinul de ocupare a regiunii miniere a fost dat de el însuși. Barrientos și-a exprimat nemulțumirea față de continuarea demonstrațiilor studențești, a grevelor și față de extinderea mișcării de partizani despre care a trebuit să recunoască că este „excelent pregătită". După cum se știe, numărul partizanilor care acționează, în special în regiunea Sierra de Naucahuazu, se ridică la cîteva mii. În încercarea de a-i lichida, autoritățile au întreprins în ultima vreme mai multe operații represive și au operat numeroase arestări în rîndul populației. Printre victimele reacțiunii boliviene se numără și publicistul francez Regis Debray. Întemnițat la Santa Cruz, sub învinuirea de a fi sprijinit mișcarea de partizani din Bolivia, Debray se află în mare primejdie deoarece — așa cum transmit agențiile de presă — autoritățile intenționează să-l condamne la moarte. Pentru a-i salva viața, o serie de personalități marcante ale vieții politice internaționale au adresat mesaje președintelui Boliviei.

GRECIA

Frontul patriotic denunță teroarea

Presa internațională relatează că, în pofida regimului de cruntă dictatură, opoziția progresistă din Grecia își intensifică activitatea. A fost semnalată difuzarea unui nou număr al Buletinului editat de Frontul patriotic, ca și a ziarului de opoziție „Nea Elada". Motto-ul acestui ziar este: „Luptați pentru înfrîngerea fascismului. Puneți umărul la ridicarea soarelui deasupra Greciei".

Presa semnalează că de cîteva zile se găsește la Atena, ca oaspete a lui Patakos, fostul șef al serviciilor de informații franceze în Algeria, unul din întemeietorii organizației teroriste O.A.S., colonelul Goddard, chemat pentru a organiza în Grecia un corp de mercenari în sprijinul dictaturii.

2 500 deținuți în lagărul de pe insula Makronisos

Frontul patriotic anunță că 2 500 de deținuți politici se află acum pe insula Makronisos, unde vechea temniță de exterminare a fost reconstruită. Patrioții sînt schingiuiți; unii au pierit din cauza torturilor. Frontul patriotic cheamă la intensificarea acțiunilor pentru salvarea deținuților. Teroarea se intensifică în întreaga Grecie. Beciurile siguranței sînt ticsite. Între alții, zilele acestea au fost arestați ziariștii Athonorios Tsaparopoulos („Avghi"), Harilar Manos (redactor-șef la „Demokratiki Alaghi"), Ianos Papazoglou (redactor politic la „Demokratiki Alaghi") și Tambros Sekliziotis („Avghi"). Președinta sindicatului salariaților din OTE, Evghena Katsuridan, este deținută într-o celulă din clădirea OTE și schingiuită.

Rezistența patrioților deținuți față de presiunile morale și fizice ce se fac asupra lor pentru a se dezice de opiniile lor politice continuă să fie dîrză. E caracteristic faptul că pînă și președintele partidului de dreapta, ERE, Panaiotis Kanellopoulos, răspunzînd presiunilor exercitate asupra sa de a semna o declarație că nu se va opune dictaturii în cazul în care va fi eliberat, a declarat: „Din moment ce întreaga Grecie este întemnițată, întemnițat voi rămîne și eu".

După informațiile Frontului patriotic, noi liste de arestări se întocmesc în prezent pentru a îngreuna organizarea mișcării de rezistență. De asemenea, se așteaptă publicarea listei altor 100 de organizații de masă care vor fi scoase în afara legii.

Agravarea situației economice

Ziarele occidentale scriu că situația economică din Grecia se agravează din ce în ce mai mult. La sfîrșitul lunii mai, cantitatea monedei aflate pe piață a ajuns la nivelul exorbitant de 7 miliarde drahme. Numai în ziua de 27 mai, printr-un act guvernamental, s-a pus în circulație suma de 1 200 milioane drahme. Falimentul întreprinderilor a devenit un fenomen curent. Evenimentul cel mai semnificativ în acest domeniu este închiderea celei mai mari uzine siderurgice din Grecia, „Halivurghiki", ruinată de concurența americană.

După instalarea în țară a societății americane „Litton", s-a instalat o altă societate americană — „Doodyear". În același timp, monopolul Tom-Poppers și-a extins întreprinderile în Salonic, investind încă 11 000 000 dolari. Prin grija ambasadei americane se pregătește instalarea în Grecia a unor sucursale ale unor societăți americane de amoniac și de prelucrare a fructelor.

Totodată, se semnalează efectul catastrofal al măsurilor preconizate de guvern „în favoarea producătorilor de grîu". Caracteristica principală a acestor măsuri este desființarea primelor care se dădeau producătorilor pentru încurajarea producției. Producătorii au fost lăsați la cheremul pieței libere.

Desființarea primelor a lovit și în producătorii de tutun. Se menționează că prețul de vînzare al cartofului către intermediar a scăzut pînă la 0,80 drahme, fapt care determină țăranii să lase cartofii să putrezească în pămînt. În același timp, prețul lămîilor a ajuns la 7.20 drahme/kg.

Frontul patriotic anunță că manifestele sale circulă acum zilnic în toate regiunile Greciei. În ziua de 29 mai în pinta Sintagma din centrul Atenei au fost împrăștiate mii de manifeste, deși viața este sever păzită de poliție.

agențiile de presă transmit:

- **Reluarea manifestațiilor antiguvernamentale la Seul**
- **Patrioții din Aden au aruncat în aer rezervoare de petrol**
- **Noi țări admise la G. A. T. T.**

Premierul Italiei Aldo Moro a sosit la Londra pentru o vizită oficială de două zile.

Nici o hotărîre la Bruxelles. Consiliul ministerial al Pieței Comune, întrunit la nivelul miniștrilor de externe, s-a încheiat luni seara. Consiliul ministerial nu a putut ajunge la nici o hotărîre în ce privește cererile de aderare la C.E.E. a celor trei țări — Anglia, Irlanda și Danemarca. Discuțiile asupra acestei chestiuni vor fi reluate la 10 iulie. A.F.P. relatează că și de data aceasta punctul de vedere al Franței nu a coincis cu cel al partenerilor săi din Piața comună asupra adeziunii Angliei la C.E.E.

Noi demonstrații antiguvernamentale la Seul. *Un numeros grup de studenți din capitala Coreei de sud au participat la o adunare în care, după cum scrie A.F.P., „au fost denunțate fraudele electorale ale partidului aflat la putere" (Partidul democrat republican — gruparea politică a președintelui Pak Cijan Hi — n.r.). Manifestanții au fost brutalizați de poliție, așa cum se întîmplă de obicei în capitala sud-coreeană în astfel de ocazii.*

Delegația de ziariști români în Franța, *condusă de George Ivașcu, redactor șef al revistei „Contemporanul", care face o vizită de documentare la invitația Ministerului Afacerilor Externe, a fost primită de Georges Gorse, ministrul informațiilor. În aceeași zi, delegația a fost primită la Ministerul Economiei și Finanțelor. Delegația de ziariști români a vizitat, de asemenea, redacția ziarului „Le Figaro".*

Două rezervoare de petrol din Aden – aruncate în aer. Ele aparțineau companiei americane „Esso Standard" și aveau o capacitate de 14 000 de tone fiecare. Motivul acțiunii întreprinse de patrioți îl constituie aprovizionarea cu carburanți a trupelor guvernului așa-zisei Federații a Arabiei de sud. (A.F.P.).

O delegație a cercurilor de afaceri din Japonia în Bulgaria. Delegația a fost primită de Ivan Budinov, ministrul comerțului exterior al R. P. Bulgaria. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire în cadrul căreia au fost abordate cîteva probleme privind dezvoltarea continuă a legăturilor comerciale dintre Japonia și Bulgaria. Delegația a avut, de asemenea, întîlniri cu reprezentanții unor unități industriale.

Françoise Dorleac a încetat din viață în urma unui accident de automobil, în apropierea orașului Nisa. Cunoscuta actriță de film franceză era în vîrstă de 25 de ani. (A.F.P.).

Consiliul G.A.T.T. (Acordul general pentru comerț și tarife vamale) a adoptat protocolul privind aprobarea cererilor Argentinei, Irlandei, Islandei și Poloniei de a fi admise ca membre cu drepturi depline ale acestei organizații.

Președintele Turciei la Paris. Marți a sosit la Paris, într-o vizită oficială, președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay. La aeroportul Orly, oaspetele turc a fost întîmpinat de președintele de Gaulle, primul ministru Pompidou și alți membri ai guvernului francez. În aceeași zi între de Gaulle și Sunay a avut loc o întrevedere.

Doborîrea unui avion american pe teritoriul R. P. Chineze. Avionul a întreprins raiduri deasupra zonei de sud a Insulei Hainan. Acesta este al 7-lea avion doborît pe teritoriul chinez în perioada dintre 24 aprilie și 26 iunie a.c. (China Nouă).

Vizita parlamentarilor polonezi în R. P. Mongolă. Marți, președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al R. P. Mongole, J. Sambu, a primit delegația parlamentară poloneză în frunte cu K. Wende, vicemareșal al Seimului R. P. Polone, care se află într-o vizită în R. P. Mongolă.

Experiență nucleară franceză. La Paris s-a anunțat oficial că Franța a efectuat marți în Oceanul Pacific o explozie nucleară experimentală de putere redusă.

Convorbiri ungaro-coreene. Președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Pal Losonczi, a primit delegația parlamentară a R.P.D. Coreene condusă de Li En Ho, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare Supreme, care se află în vizită la Budapesta. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire prietenească.

Scăderea producției de automobile a Angliei. În luna mai producția de automobile a fost cu 13 la sută mai redusă față de aceeași perioadă a anului trecut, iar producția de autocamioane cu 22 la sută.

Pete negre pe harta continentului african... Suprafața lor se micșorează însă cu fiecare an. Valul mișcării de eliberare le șterge de pe trupul Africii. Africa vrea să respire prin toți porii, să-și clădească destinul pe noi baze, care să asigure popoarelor ei locul ce li se cuvine între națiunile lumii. Este un proces istoric ireversibil, care se impune în ciuda tuturor opreliștilor. Și opreliști există. Portugalia, prima dintre cuceritorii de colonii în Africa, menține încă sub jurisdicție un teritoriu de peste 22 ori mai mare decît suprafața sa. Forțele colonialiste încearcă prin toate mijloacele perpetuarea acestei situații anacronice. Planurile elaborate la Lisabona sînt dejucate, însă, în Africa. În junglele și savanele Angolei, Mozambicului, Guineei (zise portugheze) patrioții africani și-au unit rîndurile în puternice fronturi de luptă pentru eliberare. Despre această luptă, cu biruințele și greutățile ei, despre aspirațiile fierbinți ale populației de aici la o viață liberă, demnă, ne vorbesc trei reprezentanți ai mișcării de eliberare din: Angola — Paolo Jorges, *Mozambic* — Pascal Mocumbi, *Guineea* — Joseph Turpin.

Se strînge cercul de foc în jurul colonialiștilor

NE VORBESC REPREZENTANȚI AI MIȘCĂRII DE ELIBERARE DIN ANGOLA, GUINEEA „PORTUGHEZĂ", MOZAMBIC

ANGOLA trăiește zile istorice — spune Paolo Jorges. În provincia Cabinda, unde primul front a fost deschis cu cîțiva ani în urmă, operațiunile de luptă ale partizanilor sînt îmbinate cu ambuscade, acțiuni de sabotaj. Lupta se intensifică din zi în zi. Frontul de sud-est, deschis în luna mai 1966, în districtul Moxico este cel mai activ în prezent. În nord s-a reactivat un vechi și tradițional focar de luptă, datorită sprijinului material și moral acordat cadrelor militare de populația locală.

Acum cîteva zile a fost deschis un nou front — al patrulea — în estul țării. Astfel, întregul popor angolez ia acum parte directă la lupta împotriva colonialismului portughez. Numai în cursul ultimului an, detașamentele de partizani au efectuat peste 2 000 de misiuni de luptă, provocînd pierderi grele trupelor coloniale.

GUINEEA „PORTUGHEZĂ" — ne spune Joseph Turpin — se află într-o fază hotărîtoare a luptei sale. Am eliberat peste jumătate din suprafața și populația țării. Acum ne concentrăm eforturile pentru intensificarea luptei în regiunile în care controlul trupelor colonialiste este mai vulnerabil.

Evident, obiectivul imediat, etapa obligatorie a luptei de eliberare pe care o desfășurăm, este înlăturarea dominației coloniale, proclamarea independenței naționale a țării. Lupta noastră însă nu se oprește aici. Avem de înlăturat rămășițele colonialismului, de construit un stat nou. Depunem eforturi mari pentru pregătirea de cadre capabile să conducă lupta și totodată să asigure funcționarea tuturor sectoarelor de activitate în Guineea.

Dacă înaintea declanșării luptei de eliberare analfabetismul atingea peste 98,7 la sută din populație, în prezent în regiunile eliberate funcționează peste o sută de școli, unde învață aproximativ 13 000 de elevi. Sîntem pe cale să punem în funcțiune un sistem comercial propriu. Pentru început intenționăm să aplicăm un plan concret care constă în crearea de magazine populare, prin care țăranii, muncitorii, meșteșugarii pot primi produse industriale, oferind în schimb produsele lor. Deschiderea acestor magazine are ca scop asigurarea aprovizionării populației cu produse de primă necesitate și a detașamentelor noastre cu produse agro-alimentare. În regiunile eliberate au luat ființă puncte medicale, dispensare, spitale.

IN MOZAMBIC, intervine Pascal Mocumbi, lupta de eliberare comportă două aspecte principale: desființarea sistematică a structurilor coloniale și instaurarea puterii mozambicane a cărei misiune este de a pune bazele dezvoltării social-economice a țării. Masele largi constituie o forță care dă dimensiuni uriașe luptei noastre.

Care este reacția colonialiștilor portughezi în fața acțiunilor forțelor patriotice?

Forțele colonialiste portugheze creează ceea ce denumesc „sate de protecție", un fel de lagăre de concentrare, asemănătoare cu ceea ce agresorii americani denumesc în Vietnam — „sate strategice". Asemenea sate sînt situate în jurul aglomerărilor coloniale. Procedeul nu se dovedește prea eficient, întrucît populația masată într-un loc nu-și poate lucra pămîntul. Inamicul s-a văzut obligat să elibereze o parte a populației. Dar cei puși în libertate au trecut la inițierea unor largi acțiuni de luptă...

Paolo Jorges arată că organizația de tineret angoleză Corpul voluntarilor angolezi de asistență a refugiaților și organizația femeilor angoleze aduc o contribuție activă la lupta de eliberare.

Dacă Portugalia se mai menține în Angola — spune Paolo Jorges — aceasta se întîmplă numai datorită sprijinului pe care i-l acordă țările membre ale N.A.T.O. Portugalia, în calitate de membru al N.A.T.O., beneficiază de o largă asistență militară. Sprijinul politico-diplomatic se manifestă mai ales la O.N.U., unde aliații Portugaliei sabotează rezoluțiile O.N.U., care condamnă politica colonială portugheză. Sprijinul economic este acordat în schimbul importantelor concesiuni, care permit implantarea monopolurilor străine atît în Portugalia, cît și în coloniile sale.

Și în Africa există state care sprijină din plin războiul colonial în Guineea „portugheză", Angola, Mozambic, adaugă Joseph Turpin. Este vorba de Africa de sud și Rhodesia, care acordă un ajutor considerabil guvernului de la Lisabona. În ciuda acestui sprijin, încercările lui Salazar de a-și menține dominația în țara noastră, în Angola, în Mozambic, sînt sortite eșecului, cauza pentru care luptă popoarele noastre este o cauză dreaptă, sîntem convinși că vom învinge.

Un fapt este sigur: poporul nostru a luat hotărîrea supremă de a lupta împotriva oprimării colonialiste și de a-și cuceri libertatea, oricare ar fi prețul acestei libertăți. După eliberare el va înlătura toate rămășițele colonialismului. Direcția spre care vom orienta țara nu lasă nici un fel de îndoială. Nu înțelegem deloc să-i înlocuim pe portughezii albi cu „portughezii negri". Prin aceasta vrem să spunem că urmărim construirea unui stat în care nu va exista nici o diferență între grupurile etnice, un stat cu adevărat democratic.

Preconizăm ca după eliberare să naționalizăm toate sectoarele care în mod normal trebuie să se afle sub controlul statului; avem în vedere, de asemenea, naționalizarea tuturor resurselor solului și subsolului țării, laicizarea așezămintelor școlare, schimbarea actualului sistem administrativ și de securitate pe care aparatul colonial portughez l-a format aici.

Noi, în Angola, precizează Paolo Jorges, credem că nu este suficient ca după o luptă armată atît de îndelungată să obținem numai independența politică. Ne vom concentra eforturile spre realizarea atît a independenței politice, cît și a celei economice. Avem în vedere o reformă agrară în scopul de a pune capăt existenței marii proprietăți private. Dorim să ducem o politică externă independentă și pașnică, încît să putem ocupa un loc demn în concertul națiunilor.

C. BENGA

Alger

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii